

Spy-gate slog Russia-gate ud; Nu gælder det et nyt økonomisk system

Leder fra LaRouchePAC, 23. maj, 2018 – 'Spy Gate' – afsløringen af briternes beskidte operationer mod de amerikanske valg og præsidentskabet – er nu i færd med at slå Russiagate, der selv var en forræderisk løgnehistorie fra de selv samme netværks side, ud. Præsident Donald Trump bemærkede dette i mange tweets i går og i dag og sagde, »Se engang, hvordan bøtten er vendt mod den Kriminelle Deep State. De angriber et falsk 'aftalt spil' med Rusland, et fabrikeret fupnummer, og ender med selv at blive taget i en stor udspioneringsskandale af et omfang, hvis lige, dette land formentlig aldrig før har set! Det, man giver ud, kommer tilbage i samme mål!« Her til morgen tweetede han, »SPYGATE kunne gå hen og blive en af historiens største skandaler!« Der fremkommer nu detaljer, inklusive om forbrydelser, begået af en specialstyrke fra flere tjenester og institutioner (FBI, Finansministeriet, CIA samt andre), og som startede i begyndelsen af 2016 – længe før der var noget »officielt« mandat til en efterforskning af Rusland og Trump, og tæt knyttet til britiske spionnetværk.

Vi befinder os nu på et tidspunkt, hvor muligheden for et nyt, økonomisk system, der skrider frem inden for rammerne af Bælte & Vej Initiativet, er til stede, og som længe har været forsinket i det transatlantiske område. Tiden er ikke til at stå på sidelinjen og se til, hvordan Trump fører en kamp, og heller ikke til at håbe-og-tro, at nogle enkeltstående medlemmer af Kongressen vil gøre det rette. Det er derimod et opråb til os borgere om at mobilisere.

Potentialet for at blive hvervet til kampen for et nyt system demonstreres i Italien, hvor borgere den 4. marts stemte imod

EU's anti-nationalstatspolitikker. Det italienske valgresultat var en fortsættelse af opstanden imod Wall Streets/City of Londons økonomiske og geopolitiske morderpraksisser, som man så det med Brexit-afstemningen i 2016, med Trumps valgsejr i 2016, valget i Østrig i 2017 samt med andre manifestationer. Denne oprørsproces er ikke stoppet, men den må føre til noget. Det er vores ansvar, med LaRouches Fire centrale love og med sandhedens optimisme.

Fjenden er fuldstændig sindsforstyrret over den blotte tanke om, at der sammensættes en italiensk regering, der er favorabel over for nogen af forskrifterne i LaRouches Fire Love. De to partier, Femstjernebevægelsen (M5S) og Lega, har officielt udtalt sig til fordel for en Glass/Steagall-bankreorganisering og for en kreditinstitution. Den italienske præsident Sergio Mattarella forventes i morgen at meddele sin beslutning om en mulig regering bestående af M5S/Lega. Modstandere er hysteriske. Tysklands næststørste Tv-kanal sagde, at Bruxelles må håndtere Italien ligesom en vild hest: Giv den et gag-bid på, og tøjlen den. Tysklands CDU-seniormedlem af Europaparlamentet, Elmar Brok, fremlægger rædselsscenerier: »Den italienske økonomi vil kollapse. De italienske banker vil kollapse.« Bemærk, at Brok støttede det britisk/Obama-orkestrerede, nazistiske Maidan-kup i 2014 mod Ukraine, efter at denne nations regering valgte ikke at alliere sig med EU.

Samtidig er det økonomiske kasinosystem, som disse hysterikere støtter, i færd med at eksplodere. Det kan Italien ikke beskyldes for. For eksempel er boblerne for global, hidsig pengespekulation bristet i Argentina og andre steder. Den argentinske peso er dykket mere end 30 % mod den amerikanske dollar siden årets begyndelse; valutaer falder i Tyrkiet, Brasilien, Mexico og andre steder. Om tre uger forfalder i Argentina anden runde af \$30 mia. Lebac's (Obligationer i pesos udstedt af den argentinske centralbank), efter at vilde nødløsninger 15. maj blev brugt til at forlænge den første portion i år på \$30 mia.

Helga Zepp-LaRouche opsummerede i dag, at »Italiens-angrebene viser den yderste arrogance og uvillighed til at overveje, hvorfor alt dette sker ...« Men, sagde hun, »Erinyerne er i arbejde!« Eller, som Trump sagde om Russiagate, der nu forvandler sig til Spygate, »Det, man giver ud, kommer tilbage i samme mål«. Tiden er inde til at mobilisere.

Foto: Tidligere direktør for FBI James Comey, tidligere direktør for National Intelligence James Clapper og tidligere direktør for CIA John Brennan. (Photo by: Staff Sgt. Jonathan Lovelady)

Italien og Glass-Steagall kunne redde Europa – Truslen kommer fra City of London

Leder fra LaRouchePAC, 22. maj, 2018 – Den seneste, forfærdelige »russiske trussel« hævdes nu at komme fra de to partier, der har aftalt at danne ny regering i Italien. Drabelige kraftkarle for europæisk stagnation og finansspekulation står i kø for at advare om enden på (deres) verden, hvis Lega- og Femstjernepartiernes koalition ikke bliver forhindret. Det er meningen, vi skal glemme, at disse partier af de italienske vælgere netop blev foretrukket for deres politikker i valgene, der afholdtes i marts måned – ligesom vi i to år har fået at vide, at vi skal glemme, at det var amerikanske vælgere, og ikke russere, der valgte Donald Trump.

Men, dersom den får lov at blive dannet, kan den foreslåede,

italienske regering indlede den særdeles forsinkede proces med at redde Europa: fra 10 års stagnation efter krakket, som blev udløst af London- og Wall Street-banker; fra anslag mod dets produktive industrier fra anti-russiske sanktioner; og fra et nyt, værre finanskrak, der truer Amerika og Europa.

Nøglen er at indføre Glass/Steagall-loven, hvilket begge de førende italienske partier ønsker, med det formål at bryde de såkaldte »universelle banker«, som den Europæiske Union har krævet, op, og som absorberer billioner i bailout-penge – statslige bankredninger – fra den Europæiske Centralbank og Federal Reserve, og som intet udlåner til noget som helst, der er produktivt. Den anden nøgle: En statslig nationalbank, der kan udstede kredit til produktive beskæftigelser og ny infrastruktur, helt uden om EU's nedskæringsbegrænsninger af statslig, produktiv kredit. Disse to politiske tiltag kan, hvis partierne kan holde sig til dem, afværge et nyt finansielt blow-out og atter igangsætte reel, økonomisk vækst.

Begge de store, amerikanske partier har Glass-Steagall i deres programmer til præsidentvalget; præsident Trump krævede det på sine valgturneer. Men hidtil er Wall Street løbet med sejren, og storbankerne er blevet endnu større, mere gældstyngede og med større eksponering til super-spekulative derivatkontrakter. Eksperter som tidligere embedsfolk fra FDIC (Federal Deposit Insurance Corp.) Sheila Bair og Thomas Hoenig er kommet med advarsler om, at rentestigninger på et hidtil uhørt ocean af selskabsgæld har gjort finanssystemet mere farligt og nu klart til at eksplodere.

I Tyskland har den tidligere cheføkonom for Europas farligste kæmpebank, Deutsche Bank, givet et eksplosivt interview om, hvad der ruinerede banken: »Anglo-amerikansk bankpraksis«. Et team af stjernespekulanter fra Merrill Lynch i London og New York overtog Tysklands daværende udlånsbank for 20 år siden og forvandlede den til en gigantisk hedge fund, der tjente enorme profitter hvert år – indtil det blev klart, at profitterne var falske, og banken stort set bankerot.

Hidtil er Wall Street og London gået af med sejren, og prisen har været økonomisk stagnation med massiv pengetrykning fra centralbankerne og endnu et krak lige om hjørnet. I Italien er der en chance for at indlede et omslag af dette, før det er for sent.

I USA har de amerikanere, der forsvarer præsidentskabet fra et ubarmhjertigt kupforsøg mod Donald Trump, på den hårde måde lært, at London og britisk efterretning begyndte det, og kører det. Trump-tilhængere er ved at indse, at man ikke kan forsvare præsidentskabet uden at angribe briterne og Londons anti-russiske, anti-kinesiske geopolitikker.

Denne erkendelse er endda nået til Kongressen, i senator Rand Pauls udtalelser. For at citere en skribents angreb af 21. maj på anti-Trump-udspionering, »Briterne – har aldrig tøvet med at blande sig i vores indenrigspolitik ... Det fandt sted i optakten til begge verdenskrige, og det finder sted i dag. Hvis vi sporer oprindelsen til Russiagate-svindlen og kampagnen for at detronisere Donald J. Trump, så fører alle veje til London«.

Denne svindels gerningsmænd vil ikke, selv ikke, når de er blevet afsløret, opgive den; de må besejres. Det britiske finansimperium, City of London, der stadig dominerer transatlantisk finansaktivitet, må ligeledes besejres.

Konfronteret med et nyt krak, denne gang værre end i 2008, kan Italien blive starten til at redde Europa. Italiens ledende partier foreslår det, som amerikanerne ønskede, da de valgte Donald Trump til præsident. Deres udfordring er den samme: At besejre City of London.

Britisk geopolitik: Fjende af Trump; fjende af Amerika; fjende af fred

Leder fra LaRouchePAC, 30. april, 2018 – For at præsident Donald Trumps præsidentskab skal overleve og opnå noget som helst af betydning for Amerikas fremtid, må de britiske angreb mod hans administration blive besejret.

Disse angreb har gentagne gange haft til formål at tvinge præsidenten ind i en konfrontation med Rusland »på britisk side«, eller også blive drevet ud af embedet af en »Russiagate«-skandale, der er opfundet af britisk efterretning.

Og britisk, geopolitisk tankegang internt i Trumps administration skubber ham væk fra enhver politik for at »gøre Amerika stort igen«, som han lovede under sin valgkampagne.

Britiske krav om en krigskonfrontation med Rusland har skabt kriser for præsidenten og den politik, han har i sinde, for samarbejde mellem stormagter for fred og økonomisk fremskridt. Men når dette samarbejde har frembragt afgørende fremskridt hen imod fred og genopbygning af Koreahalvøen, bliver Trump skubbet til at angribe Iran: igen, så er det Rusland, der er målet.

Storbritanniens »Skripal-forgiftningsaffære« og »kemiske angreb i Douma« – der forårsagede masseudvisninger af russiske diplomater og krig mod Syrien – ser nu i stigende grad ud til at have været krigs-svindelnumre, ligesom Tony Blairs »irakiske masseødelæggelsesvåben«. Så nu har den israelske premierminister »Bibi« Netanyahu pludselig hævdet, at han har »100.000 hemmelige filer«, han ikke kan afsløre, om »Projekt

Amad«, hvor atomvåben fremstilles af Iran, og som USA må hjælpe Israel med at ødelægge. Fra et Israel, der i hemmelighed anskaffede og udviklede snesevis af leveringsdygtige atomvåben, og stadig lyver om dem, er dette en uhyrlighed. Men dets mål er indlysende: Trump må vælge krig, vælge briternes side imod Rusland, opgive sin politik for stormagtssamarbejde.

Amerikas økonomi får samme behandling.

Præsident Trump bliver skubbet bort fra sine erklærede hensigter – at bryde Wall Streets »gigantboble«, bygge ny, højteknologisk infrastruktur, udvide rumprogrammet og atter sætte »vore fodaftryk i fjerne verdner« – for i stedet at vedtage *britiske* alternativer. Disse alternativer blev udtrykt af finansminister Mnuchin på Fox Tv mandag morgen, mens han kom med totalt falske påstande om den amerikanske økonomis reelt set særdeles magre resultat. »Skattelettelser«, sagde Mnuchin; den politik for skattelettelser til styrkelse af konkurrenceevnen blandt transatlantiske nationer, som blev lanceret af Storbritannien under Margaret Thatchers regeringer i 1979-90. »Afregulering af bankerne«, lød Mnuchins slagord, og som blev opfundet af en britisk afregulering af bankerne i 1986, der var så gennemgribende, at den blev kaldt »Big Bang« og drev Amerika til at opgive Glass/Steagall-loven og dernæst til at opleve et finanskrak præcis et år senere.

Og »privatisering«, en politik, der blev udviklet i 1970'erne og 1980'erne i UK og i de britiske kolonier New Zealand, Australien og Canada, bliver nu brugt til at ødelægge det amerikanske rumprogram og Trumps forpligtelse til at bygge en ny, økonomisk infrastruktur.

Den 27. april afsværgede lederen af National Space Council, skabt af præsidenten, internationalt samarbejde om rumforskning, alt imens en anden embedsmand sagde, NASA ikke skulle udvikle noget nyt rumsystem, hvis det kunne købe et allerede eksisterende, privat system. Den amerikanske

transportminister udelukkede bogstavelig talt under et besøg i Beijing samarbejde med Kina om nye infrastrukturprojekter.

Kinas globale netværk med store infrastrukturprojekter, Bælte & Vej Initiativet, udgør den største mulighed for stormagtssamarbejde – USA med Kina, Indien og Rusland – der nogen sinde har eksisteret.

Hvis USA forsætter med denne stupiditet, vil Kina, Indien, Rusland og Japan snart anføre menneskets udforskning af rummet, mens Amerika kigger frem af mudderet af økonomisk stagnation og omsiggribende narckoafhængighed.

I sit forslag fra 2014, »Fire Nye Love«, specificerede Lyndon LaRouche en »omgående genindførelse af Glass/Steagall-loven, der blev indført af USA's præsident Franklin D. Roosevelt, [og] en tilbagevenden til et system af et topstyret og gennemgribende defineret, statsligt nationalbanksystem« med det formål at investere i produktivitet gennem højteknologisk infrastruktur, et udvidet NASA og et forceret program for opnåelse af fusionskraft.

Dét repræsenterer »det Amerikanske System«, som de britiske geopolitikere altid har søgt at ødelægge – og som kan besejre dem.

Foto: På sidelinjerne af det 25. APEC-møde for økonomiske ledere. Med USA's præsident Donald Trump og den russiske præsident, Vladimir Putin. 11. nov., 2017. (en.kremlin.ru)

Federal Reserve og infrastrukturprojekterne

23. marts, 2018 – Med Federal Reserves hævelse af Federal funds-renten til 1,75 % onsdag, og med yderligere to planlagte rentestigninger, har man regnet ud, at Fed vil udbetale \$37 mia. i 2018 i renter på overskydende reserver (IOER) til banker, der fortsat har overskydende reserver i Fed. Det drejer sig i overvældende grad om storbankerne på Wall Street og i City og London og andre europæiske storbanker, samt de store, amerikanske, regionale institutioner; og de har stadig næsten \$20 billion i overskydende reserver i Fed, i form af amerikanske statsobligationer.

Fed vil således udbetale dem \$37 mia. i år, for *ikke* at udlåne disse overskydende reserver, men til fortsat at bruge dem som instrumenter for sikkerhedsstillelse til spekulative handler.

\$37 mia. ville finansiere både hele Gateway Projektet og udskiftningen af Poe Locks, helt til deres færdiggørelse; eller, en ny jernbanetunnel i Baltimores havn og hele Texas kystbeskyttelse mod oversvømmelse og plan for vandmanagement, der har ventet på finansiering, siden 1968.

Federal Reserve anlagde første gang i historien IOER under finanskrakket i 2008. Selv de to Republikanske ledere af Husets Komite for finanstjenesteydelser, Jeb Hensarling og Patrick McHenry, truede gentagne gange Fed-formænd på komiteen med, at, hvis Fed ikke standser denne praksis, vil Kongressen tvinge dem til det. Men Fed ignorerer dem; Wall Street behøver stadig denne »støtte«; og de har ikke forsøgt at handle på disse trusler.

Den gennemsnitlige rente, der tilbydes sparere, som køber CD'er (Credit Default Swaps), er stadig ikke engang oppe på 1 % og ligger på 0,91 %, iflg. American Banker.

Foto: Houston, Texas, august 2017. Det er påkrævende nødvendigt at finde finansiering til at gå i gang med moderne infrastruktur til beskyttelse mod oversvømmelser, der jævnligt forekommer i området som følge af orkaner og koster menneskeliv og enorme ødelæggelser.

Regn ikke med Wall Street! Hvad præsident Trump har brug for at forstå om økonomi. pdf og video

Den fremgangsmåde, der er nødvendig, er at opgive denne idé om økonomi; at sige, glem 'tilføjet værdi', glem 'penge'. Ægte rigdom kommer af at forøge vores magt over naturen, af at forbedre vores levestandard og at opdage mere om universet og om os selv, gennem udvikling af videnskab og udvikling af en skøn kultur. Vi kan få en sådan økonomisk genrejsning; vi kan gå med i dette nye paradigme for økonomisk tankegang, som, baseret på årtiers organisering af LaRouche-parret, nu i vid udstrækning er Kinas politik gennem dets Bælte & Vej Initiativ. Vi kan gå med i dette. Vi kan få en økonomisk genrejsning; men vi bliver nødt til at fortælle præsident Trump: Se ikke hen til Wall Street for en økonomisk genrejsning. Forvent ikke, at \$200 mia. i statslig finansiering vil blive imødekommet af en entusiastisk strøm af \$1 bio., der strømmer ud fra Wall Street for at genopbygge vandsystemet i Flint, Michigan, blandt andet, eller til oversvømmelseskontrol efter orkaner i Texas; det vil ikke ske.

Den eneste måde, vi kan gøre det på, er som en national prioritet, og det er ikke muligt at opnå nogen af disse LaRouches fire politikker uafhængigt af hinanden. De følges ad: Glass-Steagall; statslig bankpraksis; teknologiske snarere end monetære målemetoder til at udfordre økonomisk vækst; og forcerede programmer for at skabe dette næste niveau, som er det sande nettoresultat, den sande, økonomiske aktivitet. Vi har brug for det som et samlet hele, som et nyt koncept for, hvordan økonomi fungerer; i modsat fald vil vi ikke få en økonomisk genrejsning i USA.

Download (PDF, Unknown)

Kupmagerne i vanvittig aktivitet for at sabotere Trumps rejse til Asien

Leder fra LaRouche PAC, USA, 31. okt., 2017 – Med præsident Trump, der forbereder sig til at tage af sted til Asien i denne uge til afgørende møder med Xi Jinping, Shinzo Abe, Rodrigo Duterte, Moon Jae-in og muligvis også Vladimir Putin – møder, der kunne bringe USA direkte ind i overensstemmelse med det nye paradigme for menneskeheden, der vokser frem af Kinas Nye Silkevejsproces – forsøger Det britiske Imperiums lakajer i USA hektisk at miskreditere eller endda anklage præsidenten for at sabotere hans plan om at danne venskabelige og konstruktive relationer med Kina og Rusland.

Den juridiske morder, Robert Muellers anklageskrifter mod Paul Manafort, der i en kort periode var Trumps kampagnemanager i 2016, og mod George Papadopoulos, der sandsynligvis var plantet af briterne i Trumps overgangshold (uden nogen synlig indflydelse), er blevet spredt ud over den nationale presse, som om det var det første stød i at bringe Trump til fald. Trump responderede med tweets og sagde, at anklagerne mod Manafort intet havde at gøre med hverken ham selv eller Rusland og tilføjede, at »kun få mennesker kendte den lavt rangerende, frivillige arbejder ved navn George, der allerede har vist sig at være en løgner«. David Gergen, CNN's kommentator, røbede det hele mandag aften ved at advare Trump om, at han ikke burde foretage denne rejse til Asien, mens han konfronteres med et sådant dødeligt alvorligt angreb. Pladder.

I mellemtiden ruller Kina den røde løber ud for Trumps præsidentielle besøg – det første statslederbesøg siden den historiske KKP's 19. Nationalkongres, der konkretiserede den transformation af verdenshistorien, som blev initieret af Xi Jinpings lancering af det Nye Økonomiske Silkevejsbælte og det 21. Århundredes Maritime Silkevej under sin første femårsperiode.

Spærreilden af angreb i medierne i USA og i den britiske presse – han er en hensynsløs diktator, »den nye Mao« og »den nye Stalin«, blandt andet – kan ikke skjule virkeligheden omkring det utrolige udviklingstempo, internt i Kina og i landene i verdens udviklingssektor, gennem Bælte & Vej Initiativet. Selv IMF og sådanne historiske, britiske bankinstitutioner som HSBC tvinges af virkeligheden til at rapportere den transformation, der finder sted internationalt som følge af Kinas initiativ – om ikke af anden grund, så fordi de ønsker at begrænse det.

Forskellen mellem den to former for fremtid, som konfronterer menneskeheden, er stærk. Xi Jinping fremlagde en vision for Kina og for verden frem til 2050, med Kina, der skal blive en fuldt udviklet nation, mens de samtidig er med til at løfte

verdens tidligere koloniserede lande ud af fattigdom, for at blive moderne industrinationer. Han baserer dette på begreberne om et »fællesskab for en fælles skæbne« og en »ny type relationer mellem store magter«. Han støtter fuldt ud præsident Trumps erklærede hensigt om at arbejde tæt sammen med Kina og Rusland i denne nye type stormagtsrelationer, der som sit grundlag har visionen om den Nye Silkevej for en fælles skæbne for fremskridt for alle.

Så har vi den nuværende mangel på vision i Vesten. De britiske imperieinteresser bag kupforsøget mod Trump er de samme City of London- og Wall Street-kræfter, der har drevet de vestlige økonomier ud i industrielt forfald, kollaps af infrastruktur, kernekraftindustriens og vort rumprogramms død, en forfærdelig narkoepidemi, massiv arbejdsløshed og voksende rater af fattigdom og selvmord.

Og dog er midlerne til at undgå denne døende kultur i vore hænder. Alt imens den Nye Silkevej er 'vejen ad hvilken', så må imidlertid den ondskab, der består i Londons og Wall Streets bankerotte hasardspilsinstitutioner, der har taget kontrollen over de fleste af vore regeringsinstitutioner, ødelægges, hvis vi skal virkeliggøre en sådan vision. Franklin Roosevelt viste, at dette er muligt med sin New Deal, gennemførelsen af Glass-Steagall for at rense skidtet ud på Wall Street og etablere statslig kredit i Hamiltons tradition for at genopbygge nationens infrastruktur og udløse arbejdskraftens produktive evne og videnskabelig udvikling.

På samme måde, som Robert Mueller gennemtvang »Få ram på LaRouche-specialstyrken« i 1980'erne netop, fordi Lyndon LaRouche var spydhovedet for en bevægelse for at opnå denne højere vision for menneskeheden, sådan fungerer Mueller stadig væk i dag på vegne af Imperiet, der hektisk forsøger at bevare verden opsplittet, for at stoppe Trump i at bringe USA ind i samarbejde med Kina og Rusland.

LaRouches Fire Love inkorporerer FDR's fremgangsmåde og

tilføjer det presserende nødvendige i at skabe en ny æra med kulturelt og videnskabeligt samarbejde for menneskehedens fremtid. Tiden er ikke til selvtilfredshed. Vejen er klar, og sejr på kort sigt er mulig, og nødvendig, hvis verden skal undgå globalt kaos og global krig.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping (2. fra højre) og hans hustru Peng Liyuan (2. fra venstre) stiller op til fotografering sammen med Donald Trump (midten), hans hustru Melania Trump (1. fra højre) og hans datter Ivanka på Mar-a-Lago-feriestedet i Florida, 7. april, 2017. (Xinhua/Lan Hongguang)

Wall Street er 'Frøen i brønden'; kvækker til Trump imod Kina

Leder fra LaRouche PAC, USA, 23. okt., 2017 – Om to uger tager præsident Trump af sted på en 11-dages rejse til Asien, som vil omfatte topmøder med Kinas præsident Xi, Japans premierminister Abe, præsidenterne Duterte fra Filippinerne og Moon fra Sydkorea og, iflg. Det Hvide Hus mandag, muligvis med præsident Putin på APEC-mødet.

Angrebene mod Kinas Bælte & Vej Initiativ i USA's finansielle og landsdækkende medier er blevet en vedvarende brølen, med Wall Streets voksende angstelse over, at Trump måske vil diskutere samarbejde omkring infrastrukturprojekter og finansiering med Xi, først og fremmest; muligvis med Abe og endda med Duterte, der i øjeblikket er modtager af betydelig og længe påkrævet finansiering og teknisk hjælp fra Kina. Præsidenten kunne indlede USA's tilslutning til Asiatisk

Infrastruktur-Investeringsbank; tilslutning til Bælte & Vej Initiativet, som *EIR*-magasinet og LaRouche PAC har fremlagt det, siden 2014.

Før præsidenten afsvor offentlig-private partnerskaber (PPP'er) og krævede offentlig finansiering af sin idé om infrastrukturbyggeri til 1\$ billion, ville sådanne som *New York Times* erkende, at Kinas offentligt finansierede udstedelse af statskredit til ny, højteknologisk infrastruktur fungerer godt, hvorimod de berømte offentlig-private partnerskaber ikke gør. Men nu er, for *Wall Street Journal*, for *Time* og for London-avisen *Economist*, Bælte & Vej blevet en geopolitisk plan, der bogstavelig talt »tager nationer til fange«, og Kinas kreditter til projekter er blevet til en magtfuld strøm af gæld, der gør de involverede nationer til gældsslaver.

Det, der i virkeligheden er tale om, er potentialet for, at Trumps særdeles gode relationer med Xi, Putin og Abe kunne begynde at blive til faktisk samarbejde til gensidig økonomisk og social fordel for deres nationer, og også mange andre nationer, og i processen skabe den kulturelle optimisme, der så stort behov for i USA. Dette samarbejde er, hvad Bælte & Vej Initiativet faktisk handler om, ifølge vidnesbyrd fra ledere i Afrika, Central- og Sydøstasien, Østeuropa, og ligeledes fra ærlige journalister fra disse lande (se <https://youtu.be/H1CRot6d-xE>).

Mod dette kvækker Wall Street-frøen fra brønden til Trump: »Gå ikke med!«

Men i USA er presset for at adressere de såkaldte »naturkatastrofer« fra september ved at blive intenst. De samlede nationens borgere – og de afslørede også, at USA ikke har basal, moderne, økonomisk infrastruktur til at beskytte dets borgere; dets ledere har forsømt at fremme det almene velfærd, på bekostning af mange menneskeliv og mange mia. dollar i produktiv beskæftigelse og rigdom.

Presset mærkes intenst, men der er ingen ideer. Selv om der nu fra Det Hvide Hus' og Kongressens side kommer løfter om »infrastrukturplaner«, så er der en mangel på ideer om, hvordan man skal udføre disse løfter. Hvor Filippinerne omsider får projekter for transport og infrastruktur til oversvømmelseskontrol med Kinas kredit; hvor nationer i Afrika går sammen med Kina for endelig at udrydde ekstrem fattigdom; så er der ingen planer om at bringe moderne energi til Puerto Rico.

Lyndon LaRouches »fire nye love til nationens redning« fra 2014 udfylder dette tomrum – med, som absolut første forudsætning, en genindførelse af Glass/Steagall-loven imod Wall Street og Kongressens skabelse af en nationalbank, der kan udstede storstilet kredit til nye infrastrukturplatforme. En tilslutning til Kinas Bælte & Vej Initiativ er den potentielt bedste mekanisme til at fremtvinge disse handlinger. Vi har brug for, at præsidenten ignorerer de forfærdelig kvæk, der kommer fra Wall Street, og gør det.

(Whitehouse Photo)

Trump: Puerto Ricos gæld til Wall Street er udslettet! Nu må vi have det Nye Silkevejs-paradigme med kredit og

opbygning

Leder fra LaRouche PAC, USA, 4. okt., 2017 – Præsident Donald Trump udtalte den 3. okt., mod slutningen af sit besøg i Puerto Rico, det, der forekommer at være den indlysende sandhed om situationen: Ødelæggelse har udslettet Puerto Ricos statsgæld på anslået \$72 mia., sammen med hele øens infrastrukturfundament; øens økonomi må genopbygges for folket. Wall Street er gået amok; Præsidentens fremlæggelse af virkeligheden har stillet spørgsmålstegn ved Wall Street-systemet. **LaRouche-handleplanen**, der blev udgivet den 31. aug. efter orkanen Harvey først gik i land, omfattende Glass-Steagall, kreditskabelse og økonomisk genopbygning, må vedtages.

Trump talte i et interview med Geraldo Rivera, der blev vist på Fox News' Hannity-show i går aftes, hvor han sagde:

»Vi må se på hele deres gældsstruktur. De skylder jo en masse penge til jeres venner på Wall Street. Og vi må udslette denne gæld ... sige farvel til den. Jeg ved ikke, om det er Goldman Sachs, men hvem så siden, det er, så kan I vinke farvel til det. Vi må gøre noget ved det. Gælden på øen var massiv ... Vi vil hjælpe dette folk.«

Dernæst tilføjede præsidenten:

»Vi vil få gang i elektriciteten igen. Det blev jo fuldstændigt udslettet. Det var ikke bare et par elmaster, der røg. Det var elværker. Det var en masse kostbart udstyr, men det var udstyr i en dårlig tilstand. Men vi vil sætte det i god stand.«

Wall Street begyndte omgående at skræppe op. Til en start begyndte Mick Mulvaney, kontoret for management og budget, at udtale sig og forsøge at neddæmpe, hvad Trump havde sagt. Mulvaney sagde til CNN: »Jeg ville ikke tage det helt bogstaveligt ...« *New York Times* var de første til at udgive det

store spørgsmål i sin overskrift her til morgen, »Trump lover at udslette Puerto Ricos gæld, kan han gøre det?« Dernæst udgav *Times* version nummer to, »Det Hvide Hus nedgearer Trumps løfte om at rydde Puerto Ricos gæld«.

Men, sandheden er sandheden. Det er ikke alene hele Puerto Ricos økonomi, der er blevet ødelagt, men der er også henved 90 millioner mennesker, der – i en større eller mindre grad – lider under katastrofer i hele det mellemste breddegradsbælte tværs over de amerikanske lande, fra jordskælv i Mexico ved Stillehavet og til orkanbæltet, der strækker sig til de caribiske Leeward Islands (del af de Små Antiller), og med Golfstaterne ind imellem. I Puerto Rico er den første rednings- og nødhjælpsfase stadig i gang. Militære og civile teams arbejder maksimalt og blev i går lykønsket af Trump. Ting, der aldrig før er udført, udføres nu for at overvinde krisen, som f.eks. den øverstbefalende for Hærens Ingeniørkorps, der rapporterede, at de forsøger sig med nedkastning fra luften for at stabilisere den skadede overløbskant på Guajataca-dæmningen – en 100 år gammel jordstruktur, der er i fare.

Den sluttelige genopbygningsfase for Puerto Rico, samt den sluttelige stabiliseringsfase af responsen til katastrofen, kan ikke blot være en ekstrapolering af disse redningsoperationer. Man kan ikke køre en økonomi på dieselgeneratorer og flaskevand. Øen har brug for et jernbanenet, det første nogensinde. (Øen har hidtil kun haft en 10,7 mil (ca. 17 km) lang bybane). Kernekraftværker, de første nogensinde. Og opfyldelsen af den sydlige kystby Ponces plan om at blive »Porten til de amerikanske lande« på den globale Maritime Silkevej.

Nødvendigheden af at blive en del af Bælte & Vej Initiativet er klar. Se f.eks. på det, der nu finder sted i Haiti – lige i centrum af de amerikanske kontinenters orkan- og jordskælvszone. Kina og borgmesteren for Port-au-Prince har annonceret et multimilliarddollar-program for genopbygning af

byen og dens opland, inklusive forsvarsværker mod storm, el- og vandforsyning, sikre boliger, og det hele på et nyt, produktivt niveau. Se på kontrasten til den måde, hvorpå Obama-administrationen, på vegne af Wall Street, blankt afviste forslaget om at bruge en »ingeniørkorps-fremgangsmåde« for at redde og genopbygge Haiti efter det forfærdelige jordskælv i 2010, med efterfølgende sygdom og lidelse i de forgange syv år.

Vi kan nu – efter Trumps udtalelser – forvente en optrapning af de i forvejen skandaløse angreb mod ham. Husk, hvad der ramte Bill Clinton, efter han i 1998 sagde, at verden havde brug for »en ny finansarkitektur«. Inden for tre måneder gik sagen om hans afsættelse i gang. Disse angrebs stamtavle er den samme – det døende, britiske, monetaristiske system, som det fremlægges i det nye *EIR-dossier*, »Bob Mueller er en umoralsk, juridisk morder: Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«, en rapport, der endelig kan bringe hele den fjendtlige operation til fald.

Vi er stolte over at annoncere, at, i denne situation, der nu er under udvikling, indvier vi, torsdag, den 5. okt. kl. 12 EDT (kl. 18 CET, dansk tid), et nyt, internationalt webcast (på engelsk) med Schiller Instituttets stifter og forkvinde, *Helga Zepp-LaRouche*, om den »Nye Silkevejsånd«.

(Webcastet kommer her:
<http://newparadigm.schillerinstitute.com/blog/2017/10/04/new-schiller-institute-webcast/>)

Foto: Præsident Donald Trump trykker hånd med kaptajn David Guluzian, øverstbefalende officer for amfibiefartøjet USS Kearsarge under et besøg på skibet for at diskutere de igangværende operationer i Puerto Rico og de amerikanske Jomfruøer. 3. sept., 2017. (US Navy)

Wall Street i chok over Trumps forpligtelse til at 'udslette Puerto Ricos gæld'

4. okt., 2017 – Morgenens overskrift i *New York Times* opsummerede Wall Streets frygt: »Trump lover at udslette Puerto Ricos gæld. Kan han gøre det?« Wall Street husker, hvordan Franklin Roosevelt svang præsidentskabets magt over Wall Street, og de er i panik. »Kontaktet sent tirsdag sagde investorer, der er Puerto Ricos gældskreditorer, samt deres rådgivere, at de 'blev taget på sengen' og ikke vil kommentere«, rapporterede *Times*.

Artiklen i *Times* opstillede sine argumenter for, hvorfor USA's præsident ikke har, ikke kan have og gør klogt i ikke at have magt til at forsvare amerikaneres liv, da denne puertoricanske statsgæld er i form af gæld udstedt til kommunerne, som primært regeres af delstatslove, og ikke af den føderale regering; eller jo, det føderale skattevæsen (Internal Revenue Service) kan, under visse omstændigheder, træde til, »men ikke for simpelt hen at 'udslette' delstatens gæld«.

Også Bloombergs nyhedstjeneste fremførte, at »det står ikke klart, hvordan Puerto Ricos gæld simpelt hen kan forsvinde, bortset fra under en konkursbehandling«.

Times, Bloomberg og andre finansmedier vifter med truslen om, at Trumps udtalelse om at »udslette« Puerto Ricos \$72 mia. store gæld vil være ansvarlig for en nedsmeltning af det kommunale marked generelt. Men, præsidenten konstaterede simpelt hen, hvad der var sandheden. Puerto Ricos økonomi har

intet fundament for at betale Wall Streets ågergæld; den eneste løsning er FDR's Glass/Steagall-reorganisering af systemet, som *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche har insisteret.

Wall Streets overskrifter ændredes midt på morgenen i dag og brugte direktør for kontoret for management og budget, Mick Mulvaney's udtalelser til CBS og CNN til at berolige sig selv om, at Det Hvide Hus havde »neddæmpet« præsident Trumps forpligtelse. »Det ville jeg ikke tage alt for bogstaveligt. Jeg talte længe med præsidenten, da vi fløj hjem i Air Force One«, sagde Mulvaney. Han udtalte Wall Streets holdning, da han sagde: »Puerto Rico må finde ud af de fejltagelser, de har begået med deres egne finanser i løbet af den seneste generation.«

Foto: Præsident Donald Trump besigtiger skaderne efter orkanen og oprydningssindsatsen i et nabolag i Guaynabo, Puerto Rico, tirsdag, 3.okt., 2017. (AP Photo/Evan Vucci)

Hvorfor fremstillede New Yorks Federal Reserve en meningsløs rapport om Glass-Steagall?

Tirsdag, 1. august, 2017 – Finanspressen dækkede i dag en rapport, der netop er udgivet af New Yorks Federal Reserve Banks undersøgende gruppe om Glass/Steagall-loven og det internationale finanskarak i 2007-08.

Grunden til rapportens udgivelse erklæres i Tv-stationen

CNBC's første sætning: »Det er i visse politiske kredse en overbevisning, at afslutningen af bankbegrænsninger fra den Store Depressions æra førte til finanskrakket i 2008, der ødelagde den amerikanske økonomi.« Disse »politiske kredse« inkluderer i realiteten nu mange millioner tænkende amerikanere, snesevis af fagforeninger og andre vælgerforeninger, hundreder af valgte delstatsfolk fra begge partier, mindst 70 medlemmer af Kongressen og dem, der udarbejdede begge partiers valgprogrammer til præsidentvalget i 2016.

Og nu er der endnu en eksplosion i banksystemet, næret af gæld, på vej, hvor fremadskuende amerikanere mener, at, hvis Wall Street-bankerne ikke brydes op forinden af en genindførelse af Glass-Steagall, vil de atter modtage bailout (bankredning) ved hjælp af millioner af menneskers blod, sved og tårer.

Fed-rapportens chefundersøger, Nicola Cetorelli, citeres af CNBC (f.eks.) for at konkludere: »Bankfirmaer havde allerede i lang tid udvidet deres forretningsrækkevidde, så det er ikke klart, at en bestemt reform af reglerne kan anses for at være katalysatoren for den Store Recession henved 10 år senere. Det er heller ikke umiddelbart indlysende, at en genindførelse af restriktioner som sådan ville mindske sandsynligheden for en fremtidig krise.«

Cetorellis typisk vage, cocktail-party form for forsøg på at afvise betydningen af Glass-Steagall indikerer, hvor lidt eftertanke eller indsats, der medgik til denne »rapport«.

Som bevis for New Yorks Feds påstand vises en grafisk fremstilling, der skal vise »hovedresultatet«: Hvor mange banker dannede holdingselskaber fra 1970-2016, hvor de indregnede de nye tjenesteydelser, de tilbød, er det spørgsmål, den stiller. Antallet af »disse bankholdingselskabers unikke finansielle aktiviteter tilsammen voksede fra 21-23 i 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne, til

27 i 2000 og til 29 på tidspunktet for krakket i 2008«. Der har vi det! Og den grafiske fremstillings venstrehåndshistorie er konstrueret til at gå fra 20 i bunden og 30 i toppen og forstørres således fejlagtigt »udvidelsen af aktiviteterne«, før Glass-Steagall blev aflivet i 1999.

»Resultatet« er meningsløst. Det, der betød noget efter aflivningen af Glass-Steagall, var, *hvad gjorde de store Wall Street-banker med deres kunders indeståender? Låne dem ud, eller spekulere med dem?* En tidligere rapport fra samme New York Federal Reserve Bank fra 2011 gav meget mere mening og leverede stærke beviser for, at fjernelsen af Glass-Steagall havde meget negative resultater. Denne rapport hed »At skrælle løget: Strukturen i store bankholdingselskaber«.

Hvad gjorde Wall Street med disse billioner i indeståender? Et nyligt interview med Victor Haghani, en stifter af den engang verdensberømte hedgefond Long Term Capital Management (LTCM), leverer et meget magtfuldt eksempel. LTCM's forretning var udelukkende finansielle derivater. Det kollapsede i 1999 efter at være blevet gearet mere end 100:1 med mange milliarder af dollars, der blev givet til det i kredit af 55 store banker i USA og Europa. Da Glass-Steagall var i kraft, forbød den en sådan støtte fra indskyderbanker til en rent spekulativ, finansiell hasardspilsoperation. Haghani husker, »Verdens finanssystem gik i stå, med Fed, der måtte nedsætte prisen for dette ene firma, og det var en hedgefond«. September 2008 fandt næsten sted i 1999.

Dernæst fik Fed de samme banker til at redde LTCM med endnu flere milliarder. Dernæst voksede det globale derivatmarked på ni år fra \$70 billioner i nominel værdi, til over \$700 billioner, og krakkede.

Hvad der må gøres, før et nyt bankkrak slår til

Leder fra LaRouche PAC, 24. juli, 2017 – Advarslen om endnu et ødelæggende bankkrak i Europa og USA inden årets udgang, som fremførtes af *EIR* i maj og på et møde mellem medlemmer af Europaparlamentet i begyndelsen af juli, er i færd med at blive en overhængende fare. Det kræver en mobilisering til handling for at stoppe det.

Det italienske banksystem, der netop har måttet igennem tre, store bank-bailouts i kombination med »bail-ins« (eksproprieringer) af uheldige bankkunder, forsøger at rejse kapital, det ikke kan rejse, for at forhindre et potentielt kollaps, der kunne trække Tysklands banker med i faldet. Banker med hjemsted i USA har en eksponering på \$2 billion til dette truende kollaps af dårlige lån og endnu værre derivater, centreret omkring City of London.

Disse Wall Street-banker, ustraffet og givet bailouts siden 2008, har hurtigt opbygget bobler af selskabslån og kommercielle ejendomsderivater, der er større end de bobler af ejendomslån, der dengang nedsmeltede; raten af udeblevne betalinger på lån, og raten af bankerotter, stiger nu skarpt i disse bobler. En bange Federal Reserve har, endnu, ikke sat rentesatsen tilstrækkeligt op til at udløse det krak, som f.eks. IMF advarer om; men, ved at udsætte denne udløser af krakket, bliver det blot endnu mere økonomisk ødelæggende, når det kommer.

Præsident Trumps politik for samarbejde med Rusland og Kina, for fred og gensidig fordel, er rigtig og må forsvares imod alle de angreb, han af denne grund udsættes for. Men, denne politik vil ikke overleve et nyt transatlantisk finanskraks kaos. Og han har ikke de økonomiske genrejsningsplaner for Amerika, han sagde, han havde, til at afværge et sådant krak.

Der må meget hurtigt mobiliseres til handling, sluttelig fra det amerikanske folk og deres organisationer.

Det første, der må ske, er, at en Glass/Steagall-opdeling af kommerciel bankpraksis og investeringsbankpraksis må vedtages, med omgående ikrafttræden, for at bryde Wall Streets gigantiske spekulationskasinoer op.

Lige siden Glass/Steagall-loven begyndte at blive nedbrudt for 50 år siden, har Wall Streets banker og fonde – og altid med deres farligste operationer i London! – redet økonomien som en mare, en økonomi, der ikke kan vokse uden finanskrak, og som, siden 2008, ikke kan vokse i det hele taget. Glass/Steagall-opdelingen må begynde nu, for at forhindre det nye, truende bankkrak.

Dernæst må der udstedes kredit fra en national, statslig kreditinstitution – se artikel af *EIR*'s stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, »The Lost Art of the Capital Budget«[1], der er genoptrykt i *EIR* af 21. juli – snarlig kredit i billionklassen, med en løbetid på 20-25 år og til lave renter.

Formålet er højteknologiske investeringer i ny, mere produktiv *infrastruktur*, der kan erstatte den amerikanske økonomis aldrende ledbånd, øge produktiviteten og atter skabe produktiv beskæftigelse. Det kan ikke, og vil ikke blive, gjort gennem privat investering. Præsident Trump må lære dette, og Wall Street-folk omkring ham, såsom finansministeren (Mnuchin), må gå.

En storstilet udvidelse af USA's rumforskningsprogram vil være drivkraften bag denne genrejsning sådan, som præsidenten har erklæret i et budskab via fjernsyn i marts måned.

Men, at konfrontere dette truende finanskrak, og at imødegå denne nødsituation gennem handling, afhænger nu primært af, at det amerikanske folk faktisk stiller krav om disse handlinger, som om vi befandt os i de sidste uger af en præsidentvalgkamp.

Dernæst vil præsidentens plan om at samarbejde med Kina og Rusland blive en enorm fordel, der især vil udspringe af det storslåede »win-win«-byggeprojekt – Beijings Nye Silkevej i hele Eurasien og Afrika. Lad sådanne højhastigheds-jernbanekorridorer, f.eks., blive bygget i hele Nordamerika. USA er potentielt en fuldgældig partner i Bælte & Vej Initiativet.

Foto: En statue på spiret af Duomo-katedralen i Milano, Italien, skuer ud over den indre by og finansdistrikt. (Photo:(Stefano Stabile / Wikimedia Commons / CC BY-SA 3.0)

[1] Førsteudgaven kan læses her:
http://www.larouchepub.com/lar/2007/3402art_capital_bdgt.html

---

Amerikas fjende nummer Ét er Wall Street

Leder fra LaRouche PAC, 24. juli, 2017 – USA befinder sig nu i sit ottende år med en årlig økonomisk vækst på under 2 %, med en økonomisk infrastruktur, der er ved at falde fra hinanden, og ødelagt af dødsfald relateret til narkotikamisbrug blandt en befolkning i sin bedste alder, med faldende skatteindtægter og med enorme gældsbobler med udeblevne betalinger og på vej mod et finanskrak. Hvor tåbeligt er det så, at formanden for generalstabscheferne, general Dunford, ikke kan blive enig med sig selv, om nationens topfjende og top-nationale sikkerhedstrussel er Rusland, Kina eller Nordkorea!

Denne fjende er Wall Street og finansmagten i London, som det er allieret med. Der er en hel del, der beviser, at det amerikanske folk indser dette. Men deres valgte repræsentanter vil ikke give dem et lederskab for at bryde Wall Streets

kasinoer op og standse et »nyt 2008-krak« således, at økonomien faktisk kan blive genopbygget.

De fleste amerikanere er klart ikke enige i »Russia-gate«, det hektiske forsøg på at feje befolkningen ind i en ny McCarthyisme imod præsident Trump, og som blev indledt af personer fra britisk efterretning for mere end et år siden og stadig dominerer de nationale medier. De vil have, at det stopper. De støttede, at Glass-Steagall kom med i begge partiers nationale valgprogram. En nylig opinionsundersøgelse viser, at flertallet af alle vælgere ønsker skat på benzin sat op og anvendt til at bygge ny infrastruktur. De ønsker en genopbygning af nationens industrikapacitet, og rumforskning vækker større interesse hos potentielle astronauter end nogen sinde før.

Men på samme måde, som Wall Street indfangede 'tea party'-bevægelsen fra 2009, med dens modstand mod bail-out og Wall Street, og forvandlede den til »nul-regeringspartibestyrelsen« i det nuværende Repræsentanternes Hus; så er præsident Trump nu omgivet af en regulær Wall Street-liga, der er modstander af Glass-Steagall, af enhver intervention for at genoplive den industrielle økonomi og enhver indblanding i Wall Streets fremstormen mod endnu en nedsmeltning af lån, der er omdannet til finansielle instrumenter. Et medlem af denne liga, finansminister Mnuchin, er så bestikkelig, at han pålagde udenrigsminister Tillerson finansielle sanktioner for ikke at være tilstrækkelig anti-russisk.

Det er grunden til, at LaRouche Politiske Aktionskomite – LPAC – nu har mobiliseret for at bekæmpe Wall Street – og City of London – og forhindre et transatlantisk finanssammenbrud, værre end i 2008. Præsidentens vitale fredspolitik i samarbejde med Rusland og Kina, der på beundringsværdig vis fastholdes imod krigsslagordenen i medierne, Kongressen og efterretningstjenesterne, vil blive fejet bort, hvis vi tillader dette sammenbrud at slå til.

Handlingerne under denne mobilisering er en Glass/Steagall-reorganisering af bankpraksis og kredit, finansiering af nye, fysiske infrastrukturprojekter over hele kontinentet, en accelereret tilbagevenden til rumforskning og et forceret program for udvikling af fusionskraft. I alle disse spørgsmål vil samarbejde med Kinas Bælte & Vej infrastrukturinitiativ være af afgørende betydning.

Fjenden er Wall Street; den må brydes op.

(photo Alex Proimos / Flickr / CC BY-NC 2.0)

Dette Prometheus-øjeblik

Leder fra LaRouche PAC, 20. juli, 2017 – Topmødet mellem Trump og Putin følges nu op af yderligere våbenstilstande i Syrien, som optakt til, som præsident Trump har sagt, en våbenstilstand i hele landet – således, at det snart kun vil være skuddene mod terroristerne, der løsnes i Syrien, indtil de er overvundet. Samtidig har USA's Udenrigsministerium og Ruslands Udenrigsministerium indledt to langsigtede, strategiske dialoger. Desuden bliver udvekslingen af nye ambassadører mellem Washington og Moskva fremskyndet, som de to præsidenter aftalte den 7. juli.

Men samtidig tromler en ukontrolleret, ude-af-kontrol global finansiel-økonomisk krise fremad, mod kaos og katastrofe. Italien konfronteres af deadlines for bankerot, og med deadlines for valg, der kunne optrælle hele eurosystemet, og sammen med det, hele det globale system. Sammenbrud i transport intensiveres og spredes i New York City, som, hvis det ikke imødegås med en overordnet plan for opgradering, vil spidse til på Labor Day (4. september), hvor passagertrafikken normalt stiger betydeligt. Og, som Diane Saxe, under LaRouche

PAC Policy Committee-webcastet mandag, 17. juli, påpegede, så er en infrastrukturkatastrofe i New York City en national og international katastrofe, og ikke en lokal affære.

Præsident Trump er under kraftig beskyldning fra løgnene omkring »Russia-gate«, men han kæmper imod med kampgejst.

Freelancejournalisten Finian Cunningham skrev i RT for to dage siden, »Det er åbenbart, at Trump er lammet af den giftige atmosfære af russofobi i Washington«. Men, selv om Trump-administrationen er under angreb, så er den tydeligvis ikke »lammet«. Det er Demokraterne, der er lammet pga. Russia-gate. De fleste Demokrater får ikke lov at gøre noget som helst på vegne af deres vælgeres interesser, der er et spørgsmål om liv eller død; det eneste, de må, er at rende rundt og råbe op om vrøvl om Rusland!

Men alt taget i betragtning, så, som Helga Zepp-LaRouche har påpeget, går den mest presserende del af præsidentens dagsorden – nemlig om de venskabelige relationer med Rusland og Kina, som kræves for at forhindre atomkrig og fremme samarbejdet om Silkevejen – på afgørende vis fremad. Men, den anden del af dagsordenen: Glass-Steagall, storstilet infrastrukturudvikling, og Lyndon LaRouches Fire Love – denne vitale del af dagsordenen er gået i stå. Derfor det fortsatte, ja, faktisk fremskyndede, styrt ud over klippekanten, med finansielt og økonomisk kollaps.

Af denne årsag fortsætter de hjerteskrærende »dødsfald som følge af fortvivlelse« hos vore amerikanske medborgere, og som blev udløst som en lavine af George W. Bush' og Obamas administrationers politikker, tilsyneladende stadig med at vokse i dag. Med flere end 90 dødsfald om dagen pga. narkooverdosis alene, er disse narkooverdoser nu, utroligt nok, blevet den førende årsag til dødsfald blandt amerikanere under 50 år. Dødsfald som følge af alkoholisme kunne endda overgå disse tal – alt imens tilfælde af decideret selvmord ikke kommer langt bagefter. Hvilket utroligt blodbad i

fredstid!

Og hvad siger vi så?

Vi siger, at spørgsmålet ikke handler om, hvad præsidenten har gjort. Spørgsmålet er derimod, hvad DU har gjort – i ånden fra Helga Zepp-LaRouches telefonkonference med aktivister i hele landet sidste søndag, 16. juli. Husk, hvad Lyndon LaRouche gjorde sammen med Reagan-administrationen i sidste århundrede. Hvad har du gjort for at skabe en bevægelse, der ikke lader sig standse, af mennesker, der forstår Lyndon LaRouches Fire Love og den presserende, dødelige nødvendighed af disse loves gennemførelse, og som disse mennesker nu kæmper for at få vedtaget?

Helga siger, at vi må skabe en mobilisering for kampen mod Wall Street, der forsøger at forhindre Glass-Steagall og de Fire Love. Vi står over for det samme i Europa, hvor Det britiske Imperium og dets allierede forsøger at standse den Eurasiske Landbro – en del af Verdenslandbroen – og det Nye Paradigme; de forsøger med alle midler at lægge det på is.

Vi må opfordre befolkningen til at træde frem – præsident Trump kan ikke gøre det alene. Han kæmper mod enorme odds – og hele formålet med »Russia-gate« er at forhindre ham i at opfylde sine valgløfter.

Vi må kæmpe for de \$4,5 billioner, der behøves til infrastruktur, ifølge det Amerikanske Civilingeniørselskab, eller endnu bedre, for de \$8 billioner, som er det skøn, der kommer fra China Investment Corporation. Hvis der udbryder kaos og panik i New York efter Labor Day eller tidligere, kunne ukontrollabelt kaos producere en uigenkaldelig katastrofe, endda en national katastrofe, eller værre endnu.

»Wall Street ER problemet«, sagde Lyndon LaRouche på dette tidspunkt i diskussionen. Senere tilføjede han, »Dette er et hovedspørgsmål, der må skubbes helt op til toppen, og som må gennemføres for at forhindre denne fare for økonomien som

helhed.«

Helga fortsatte: »Vi må have en national og international hastemobilisering. Når vi først har et kaotisk sammenbrud, kan alt ske. Vi sidder lige nu helt ude på kanten. De, der ikke går ind for Glass-Steagall, er kriminelle.«

Lyndon LaRouche tilføjede: »Vi må tvinge det igennem i vid udstrækning og få det gjort. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan få reel handling.«

Lyndon LaRouche afsluttede diskussionen: »Jeg mener, vi sandsynligvis kan få noget i gang. Det er bestemt nødvendigt at tænke på at gøre det, og at handle på det.«

*Foto: Præsidenterne Putin og Trump. 6. juli, 2017.
(en.kremlin.ru)*

Det behøver ikke være en »Helvedessommer«

Leder fra LaRouche PAC, 19. juli, 2017 – Det kaos og den panik, som kollapset i New York Citys infrastruktur fremkalder – den fremstormende »Helvedessommer«, som newyorkere er blevet lovet, og som nu er kommet – er et meget reelt, dagligt mareridt for områdets indbyggere. Brand i undergrundsbanen; lukkede broer og timelangt trafik kaos; lange forsinkelser på proppede, kvælende tog, hvor der rapporteres om mange tilfælde af panikanfald hos trafikanterne; ingen pålidelig måde, hvorpå man kan komme sikkert på arbejde eller i skole.

Men, New Yorks mareridt er også et mikrokosmos af det, hele den transatlantiske sektor konfronteres med, med mindre USA og

de europæiske nationer omgående begraver Wall Street og City of London og tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ – sådan, som Lyndon LaRouche, som den eneste, amerikanske statsmand, utrætteligt har argumenteret for.

Vi nærmer os regnskabsårets afslutning ved udgangen af tredje kvartal, og perioden september-oktober har, rent historisk, været en periode for ekstrem ustabilitet, bankerot og kriser i finanssystemet, advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. Et umiddelbart sammenbrud i hele det transatlantiske banksystem hænger over vore hoveder som et Damoklessværd, med en \$1,5 milliard stor derivatboble, der umuligt kan opretholdes, selv ikke, hvis Social Security (basal folkepension, sygedagpenge o. lign., iflg. lov af 1935, *-red.*), Medicare (offentlig sygesikring til borgere over 65 år, *-red.*) og Medicaid (sygesikring til den fattigste del af befolkningen, *-red.*), alle blev udslettet tre gange – hvilket synes at være mange af vore kongresmedlemmers og senatorers synspunkt.

Trump-administrationen har, til trods for sit fremragende arbejde med at gå op imod britisk geopolitik og genetablere arbejdsrelationer med Kina og Rusland, ikke leveret varen mht. sine løfter om at vedtage Glass-Steagall og genopbygge Amerikas infrastruktur. Finansminister Steve Mnuchin – bankernes dreng, om nogen – er stadig i regeringen. Det er ren dårskab at foregive, at vi på en eller anden måde kan fortsætte på bedste beskub, uden at investere i infrastruktur, der er 50, 75 og 100 år gammel. Hvis vi ikke erstatter det, vil det smuldre, hvad enten vi synes om det eller ej, og måske, når vi mindst forventer det. Det er én af de ting, vi kan lære af New Yorks »Helvedessommer«.

Men, det behøver ikke være sådan: løsningen ligger, i bogstavelig forstand, lige foran os i dag, i Washington, D.C. I dag finder mødet sted mellem kinesiske og amerikanske myndigheder i den Omfattende Økonomiske Dialog mellem de to nationer, der blev oprettet på mødet mellem Trump og Xi Jinping på Mar-a-Lago. Kineserne har gentagent tilbudt USA at

gå med i Bælte & Vej Initiativet: USA kunne både deltage i globale infrastrukturprojekter i andre lande, og også få presserende nødvendig hjælp til at genopbygge vores egen, smuldrende infrastruktur herhjemme. Hvad venter vi på?

Denne fremgangsmåde bringer Kina til de mest ødelagte hjørner af planeten, med ubestridelig succes. Afrika begynder at se fremskridt i fattigdomsreduktion, for første gang i årtier, for ikke at sige århundreder – med kinesisk hjælp. Kina tilbyder sin »visdom« og ligeledes sit Bælte & Vej Initiativ for at være med til at løse de mange kriser i Mellemøsten.

Med en omskrivning af præsident Xis ord, så eksisterer der intet, der hedder »uafhjælpelig fattigdom«, eller uafhjælperlige krige, for den sags skyld. De kan begge overvindes, med de rette politikker.

At bygge et politisk bål under bagdelene af Kongressen og deres vælgere vil forbedre deres forståelse af disse nødvendige politikker. Og at øve indflydelse gennem de fremskridt, vi er ved at opnå i den internationale situation, kan være med til at gennemtvinge de nødvendige politikker i USA.

Foto: Myldretid på New Yorks undergrundsbane, L-toget, der betjener bydelene Manhattan og Brooklyn.

En genrejsning af amerikansk produktion og

Det almene Vel afhænger af en genrejsning af Det amerikanske System

Leder fra LaRouche PAC, 18. juli, 2017 – Udviklingerne i USA i dag er et yderligere bevis på, at præsident Donald Trumps planer om at genopbygge den amerikanske økonomi og vende kollapset i den amerikanske levestandard, alt imens hensigten er god, umuligt vil kunne realiseres uden at løse det fremstormende kollaps af det vestlige finanssystem. En genrejsning vil ikke være mulig uden skabelsen af en moderne udgave af kreditsystemet i Hamiltons tradition, for at skabe den massive mængde kredit, der behøves for blot at rokke den sårede kolos, som er den amerikanske økonomi. Det Amerikanske Civilingeniørselskab skønner, at der behøves tæt ved \$5 billioner hen over de næste otte år for blot at genoprette den forfaldne infrastruktur til en anstændig standard, alt imens Kinas Investeringselskab, en statslig investeringsfond, der ønsker at investere milliarder i USA (hvis de nødvendige, finansielle strukturer kan skabes), skønner, at investeringsunderskuddet er \$8 billioner.

Hvor efterlader det så Trumps forslag om en \$1 billion stor infrastrukturfond? Eller, for den sags skyld, hvor skal kreditten til at fikse det ødelagte, amerikanske sundhedssystem komme fra, eller til at genoprette vore nedgraderede varefremstillingskapaciteter, eller vores forskning og udvikling inden for fremskudte områder, såsom kernefusionskraft og udforskning af rummet?

Trump har udråbt mandag til at være »Made in Amerika Day«, Fremstillet i USA-dag, hvor han i Det Hvide Hus vil ære førende producenter og lover at genoprette Amerikas tidligere varefremstillingseksport. Men, han nævnte ikke noget om sit løfte om at genindføre Glass-Steagall for at gøre en ende på

hasardspilskasinoet på Wall Street, der nu har opbygget en derivatpulje af værdiløse spekulationspapirer, der er næsten dobbelt så stor, som den, der førte til krakket i 2008. Uden dette første skridt med Glass-Steagall for at muliggøre en statsdirigeret kreditpolitik, vil de øvrige forholdsregler, som Trump har nævnt – fjernelse af regler og afslutning af handlepolitikker, der ikke er fair – end ikke tilnærmelsesvis kunne begynde at vende sammenbruddet.

Eller, lad os se på fiaskoen med sundhedssystemet. Det seneste forsøg for at ophæve Obamacare-katastrofen og erstatte den med noget, der er lige så dårligt, er faldet fra hinanden, idet hverken Republikanere eller Demokrater kunne udholde lugten. Trump responderede, at Obamacare nu ville kollapse på egen hånd, og at dette kunne åbne for muligheden for at arbejde sammen med Demokrater for at skabe en brugbar løsning.

Men, der findes ingen brugbar løsning, så længe, det er Wall Street, der kører sundhedssystemet gennem de forsikringskonglomerater, der udelukkende drives ud fra en maksimering af aktieindehavernes værdi med det formål at udtrække rigdom af systemet. Her er problemet igen manglen på kredit, der kan adressere kollapset i sundhedssystemets tjenesteydelser – det er ikke et forsikringsproblem, men et sammenbrud i det fysiske system for tjenesteydelser.

Én af de Republikanske senatorer, der vendte sig imod GOP-planen i dag, Jerry Moran, er fra Kansas, en stat, hvor årene med nedskæringer inden for sundhedsvæsenet har efterladt statens landdistrikter med bogstavelig talt ingen adgang til akut lægebehandling, som det også er tilfældet i mange af de indre byområder i det engang så blomstrende, industrielle hjerteland. Hill-Burton-politikken, som blev initieret af Franklin Roosevelt, adresserede ikke forsikring, men levering af ydelserne. Alle borgere havde ved lov adgang til hospitaler og lægefagligt personale op til en given standard – hvis den private sektor leverede dette til et lokalsamfund, så fint nok, men hvis ikke, var det pålagt de lokale og nationale

regeringer at gøre det. Det er denne fysiske virkelighed, der må adresseres, og som udelukkende kun kan adresseres gennem Glass-Steagall og genoplivelsen af et statsligt kreditsystem således, som det skabtes under Det Amerikanske System i Hamiltons tradition. Dette Amerikanske Systems nærdød, især siden mordet på Jack Kennedy, kan og må vendes i de kommende uger og måneder.

Præsidenten har næsten knækket ryggen på Det britiske Imperiums imperieopsplitning af verden i krigsførende magter, ved at indgå partnerskaber med Rusland og Kina for at bekæmpe terrorisme og opbygge verden gennem den Nye Silkevej. Men, briterne har altid kørt deres imperium ved hjælp af magt over strømmen af kredit, under det »private« banksystem. Deres had til Trump, og deres lancering af den 'farvede revolution', der nu føres for at fjerne eller myrde ham, drives både af hans afvisning af den imperiale opsplitning af verden, men endnu mere af hans trussel om at genindføre Det amerikanske System for statskredit, der vil knuse Wall Streets og City of Londons magt. Alle amerikanere må handle for at gennemføre dette nye paradigme i dette mulighedernes øjeblik. Det vil ikke vare ved.

*Photo: Made in America Product Showcase | July 17, 2017
(Official White House Photo by Evan Walker)*

**»Alt kan falde på plads,
eller
kunne falde fra hinanden« –**

Topmøde mellem Trump og Putin fredag er historisk vendepunkt

Leder fra LaRouche PAC, 6. juli, 2017 – Med det planlagte topmøde fredag, der nærmer sig, mellem præsidenterne Trump og Putin, er der et stort potentiale for et brud, væk fra det britiskorkestrerede fremstød for at sabotere samarbejde mellem Rusland og USA. Men, som Helga Zepp-LaRouche i dag advarede om, så er der imidlertid ingen tid at spille på selvtilfredshed –

»Alt kan falde på plads, eller kunne falde fra hinanden«.

Situationen i Nordkorea drives helt ud på randen, og skylden lægges på Kina, alt imens briterne fabrikkerer *fake-news* om et kemisk angreb i Syrien, hvor skylden lægges på russerne! Vi har spørgsmålet om krig eller fred liggende lige foran os!

Briterne og de neokonservative i både det Republikanske og Demokratiske parti i USA, med de løgnagtige medier som heppekor, ønsker at bringe USA tilbage til Obamas kurs mod krig med Rusland og Kina. Niveauet af kampagnehysteri og desperation for at bringe præsidenten til fald blev i dag udstillet under pressekonferencen mellem præsident Trump og den polske præsident Andrzej Duda, der fandt sted efter deres møde i Warszawa, og hvor en reporter forsøgte at lægge en fælde for Trump og sagde: »Svar ja eller nej; blandede Rusland sig i det amerikanske valg?« Trump levede op til situationen og sagde, i parafrase: »Det kunne have været Rusland, og det kunne have været andre lande. Jeg mener, det har fundet sted i mange år.«

Trump nævnte ikke eksplicit briterne, men han er selvfølgelig helt bekendt med det platte dossier, fuld af løgn, som blev udarbejdet af den britiske MI6-agent, Christopher Steele (på

lønningslisten over britiske aktiver hos både det Republikanske og Demokratiske parti, og måske også hr. Comeys FBI), og som fremstiller Trump som russernes naive tåbe, der bliver afpresset og kontrolleret af Putin.

Presset af den afsporede journalist, der sagde, at det amerikanske efterretningssamfund direkte placerede det på russerne, svarede Trump, helt korrekt, at efterretningssamfundet og journalistens reporter-kolleger for nylig var blevet afsløret i at bringe falske nyheder til torvs med deres påstand om, at »alle 17 amerikanske efterretningstjenester var enige i«, at det var russerne; og at medierne var blevet tvunget til at indrømme, at de havde taget fejl med hensyn til denne og flere andre falske nyhedshistorier om Rusland. »Husker I Irak?«, spurgte Trump. »Alle var enige om, at Irak besad masseødelæggelsesvåben, 100 % enige, og det var forkert, og vi endte i ét eneste stort rod.«

Udenrigsminister Tillerson, på vej til G20-mødet, der begynder fredag, sagde til pressen, at det vigtigste på topmødet mellem Trump og Putin fredag »er at få en god diskussion mellem præsident Trump og præsident Putin om det, de begge ser som arten af denne relation mellem vore to lande«. Han bemærkede, at, i Syrien, »påbegyndte vi en indsats ... for at genopbygge tillid mellem os selv og Rusland på det militære niveau, men også det diplomatiske niveau. Jeg mener, at denne indsats tjener begge vore interesser, såvel som også det internationale samfunds generelle interesser«.

Trump vil også mødes med Xi Jinping fredag. Han har allerede offentligt erklæret, at han ønsker, at Amerika skal samarbejde med Kina om Bælte & Vej Initiativet; den Nye Silkevej. Samtidig vil en stor gruppe ledende, kinesiske landbrugseksperter tale ved et arrangement i Manhattan fredag, med Schiller Instituttet som medsponsor, sammen med også Helga Zepp-LaRouche og flere ledende, amerikanske landmænd og landbrugsfolk, om det presserene nødvendige i globalt

samarbejde for at imødekomme den voksende hungersnødkrise i verden. FAO rapporterede i denne uge, at antallet af underernærede mennesker i verden atter var voksende og demonstrerede behovet for samarbejde for at udvide den videnskab og teknologi, der er nødvendig for at brødføde hver eneste borger i verden.

Trump har forpligtet sig til at afslutte krige for »regimeskifte«, arbejde sammen med Rusland om bekæmpelse af terrorisme og arbejde sammen med Kina om den Nye Silkevej. Han har også forpligtet sig til at gennemføre Glass-Steagall for at gøre en ende på Wall Streets hasardspilsoperationer og vende tilbage til Hamiltons tradition med det Amerikanske Systems dirigerede kredit til den fysiske økonomi og Det almene Vel. Vil han gøre det? De kommende dages historiske begivenheder vil på afgørende vis besvare dette spørgsmål.

Glass/Steagall- bankopdelingslov præsenteres atter i USA's Kongres

9. juni, 2017 – Kongresmedlem Marcy Kaptur talte igen i dag for en genindførelse af Glass-Steagall, og imod »Choice«-bankreguleringsloven, hvor hun sagde:

»Hr. formand, jeg taler i dag for at modsætte mig Financial CHOICE Act, der overgiver det amerikanske folk, såvel som også tryghed og stabilitet, til fordel for Wall Street.

Seks storbanker kontrollerer nu to tredjedele af finanssektoren i vort land og høstede rekordstore profitter på mere end \$170 mia. i 2016. Det er for meget magt på for få

hænder ...

I denne uge foreslog kongresmedlem Jones og jeg at suspendere det aktuelle lovforslag og erstatte det med vores tværpolitiske forslag, [Tilbagevenden til] Klog og Forsigtig Bankpraksis, der genindfører beskyttelse gennem Glass/Steagall-loven ved at adskille 'klog og forsigtig' bankpraksis fra risikabel Wall Street-bankpraksis, der udtømte vores økonomi i 2008.

Rules Committee nægtede at give vores lovforslag mulighed for at komme til afstemning. Vi forbliver dog beslutsomme. Glass/Steagall-loven var en del af præsident Trumps, såvel som Bernie Sanders, valgkampagne, og i 2016 omfattede både Republikanernes og Demokraternes valgprogram politikken for en genindførelse af Glass/Steagall-lovens beskyttelse.

Amerikanere bør vide, at der er en voksende, tværpolitik konsensus for at beskytte de fremskridt, vi har gjort, tøjle Wall Street og holde ulvene borte fra jeres pengepunge.«

Kongresmedlem Tulsi Gabbard (Dem.-Hawai) talte også i salen for at erstatte CHOICE Act med Glass/Steagall-loven. Kaptur og kongresmedlem Walter Jones (Rep.-NC) planlægger, med 50 medsponsorer, mere handling for at intensivere Glass/Steagall-debatten.

Under pres omkring spørgsmålet om Glass-Steagall sammenlignede modstander af Glass-Steagall, kongresmedlem Jeb Hensarling (Rep.-TX) fejlagtigt sin CHOICE Act med en »Glass/Steagall-lov for det 21. Århundrede« i bemærkninger, rapporteret af *The Hill*.

En respekteret ekspert inden for en genindførelse af Glass/Steagall, forfatter og tidligere investeringsbankier, Nomi Prins, offentliggjorde i dag et stærkt og langt argument for Glass/Steagall, der var stilet til præsident Donald Trump. Artiklen findes på flere sites, inklusive:

https://www.opednews.com/articles/3/Nomi-Prins-In-Washington-by-Tom-Engelhardt-Banks_Glass-Steagall_Government_Washington-Greed-170608-188.html

Se også: Video: Marcy Kapturs fremlæggelse for Rules Committee, for at erstatte CHOICE Act med forslag for Glass/Steagall: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=19987>

**Stort fremstød i USA's Kongres for Glass/Steagall-loven for en genindførelse af Guldalder for amerikansk vækst.
Inklusiv video af kongresmedlem Marcy Kapturs forsvar for Glass/Steagall for Kongressens 'Rules Committee'.**

Kongresmedlem Marcy Kaptur (Dem.-Ohio), med støtte af kongresmedlem Walter Jones (Rep.-NC), havde her til aften

foretræde for Husets Rules Committee (der afgør, hvilke alternative lovforslag, der kan komme til afstemning i salen, -red.) og anmodede om, at komiteen »etablerer en fair debat om genindførelse af Glass/Steagall-loven« i Repræsentanternes Hus ('Huset'), for at vende tilbage til et »sundere, mere konkurrencedygtigt, mere solidt banksystem i stedet for grasserende [Wall Street] spekulation«. Hun sagde, »Dette hviler på en opdeling af risikabel spekulation og 'klog og forsigtig' bankpraksis ... en Glass/Steagall-bankopdeling.«

Kaptur sagde til komiteen, at de årtier, hvor Glass-Steagall udgjorde nationens primære banklov, »refereres til som guldalderen« for økonomisk vækst, rigelig udlånskredit og fair renter til forbrugerne på deres bankindsud. Hun sagde, at næsten to tredjedele af de lokalbanker, der tjente denne æra, var forsvundet siden 1990'erne, hvor Glass-Steagall blev fjernet (endegyldigt i 1999), og at antallet af kreditforeninger var halveret. Kaptur fordømte de seks største, amerikanske banker, der tjente \$141 mia. om året i profit, mens »Bedstemor Moses intet tjener på sit kontoindsud«.

»Bernie Sanders førte kampagne for at bryde disse banker op«, sagde Kaptur. Det samme gjorde Donald Trump. Begge partiernes valgplatforme støttede det, og Republikanernes Nationale Komite brugte færre ord end Demokraterne: 'Vi støtter genindførelsen af Glass/Steagall-loven af 1933'.

»Vores nation har muligheden for at gøre dette rigtigt, før endnu en overhængende finanskriser, der måske har rod i private foretagenders gæld (altså ikke statsgæld), rammer«, sluttede Kaptur. »Kongressen må ikke vente; muligheden for at genindføre Glass-Steagall, er nu.«

Kongressens 'Rules Committee', i en afstemning blandt Republikanere, nedstemte Kaptur-Jones forslaget som en del af den forestående debat om Republikanernes »Lov om finansielt VALG« (CHOICE Act). Kaptur vil få mulighed for at anke dette,

når CHOICE-loven kommer til afstemning i salen, muligvis i denne uge.

Putins spørgsmål er korrekt: Er amerikanerne gået fra forstanden?

Leder fra LaRouche PAC, 5. juni, 2017 – I denne uge vil vi få endnu en runde at se i det, der har været et nu næsten et år langt hysteri à la McCarthy-perioden, med de »liberale« og de »liberale medier« i USA versus Donald Trumps plan om at genoprette fundamentale samarbejdsrelationer med Rusland – og, med Kina.

En ledende, Demokratisk blodhund, senator Mark Warner fra Efterretningskomiteen, indrømmede søndag på Tv, at der ikke findes beviser for, at Trump skulle have indgået et »aftalt spil« med russere: »der er blot en masse røg«, sagde senator Warner. Så de »liberale« kaster sig over anklager mod Trump for at »hindre retfærdighedens gang« ved at fyre FBI's direktør.

Det rette spørgsmål blev stillet til amerikanerne af den russiske præsident Putin i dennes interview til NBC-TV, hvor han gentagne gange blev anklaget for at undergrave og forsøge at kontrollere USA:

»Er I alle sammen gået fra forstanden?«

Efter næsten et årti med økonomisk fiasko, og sågar fortvivlelse i nogle dele af den amerikanske befolkning,

ønsker de »liberale« nu at genoplive J. Edgar Hoover og senator Joe McCarthy for at finde undskyldninger?

Siden de amerikanske bankers og nationaløkonomiens krak for ni år siden, er der i verden vokset en ny, økonomisk orden frem, med infrastrukturudvikling, kredit til højteknologisk industriudvikling, videnskab og udforskning af rummet. Denne orden udvides omkring Kinas Bælte & Vej Initiativ, eller den Nye Silkevejs økonomiske vækst og forbundethed; Og Rusland er fuldt engageret i det. Det samme er asiatiske, afrikanske og sydamerikanske lande, inklusive Amerikas hovedallierede i Asien, Japan og Sydkorea.

Hvis amerikanerne ønsker deres økonomi genopbygget og ønsker atter at blive en førende industrimagt og førende magt inden for videnskab og rumforskning – så må de have samarbejde med disse initiativer for økonomisk fremskridt. De må have det samarbejde, som præsident Trump har indledt med præsident Xi Jinpings Kina.

Og der finder en i stigende grad reel, international kamp sted, imod ISIS/al-Qaeda-terrorisme og massive blodsudgydelse fra samme ophav, i hvilken kamp Putins Rusland er en hoveddrivkraft.

USA's økonomiske politik må ændres: Glass/Steagall-loven må genindføres, og der må skabes en statslig nationalbank i Hamiltons tradition; og rumforskning må atter gøres til en storslået, national mission.

Men samarbejdsrelationer med Kina og Rusland, og med den Nye Silkevejs nye system, er afgørende for, at USA kan genoprette sine egne, førende kapaciteter. De, der ønsker, at præsidenten, af disse grunde, skal afsættes ved en rigsret – og nogle, der endda ønsker, han skal myrdes – må midlertidigt være gået fra forstanden.

Foto: Den russiske præsident Putins interview til NBC.

Momentum for Glass-Steagall bag Wall Streets hysteri samtidig med, at momentum for Bælt & Vej Forum accelererer

Leder fra LaRouche PAC, 26. april, 2017 – Wall Street er tydeligvis på fortvivlelsens rand over momentummet for Glass-Steagall, ikke alene i Kongressen og i hele landet, men især i Det Hvide Hus. Tidligere chef for FDIC, William Isaac, og tidligere direktør i Wells Fargo, Richard Kovacevich, er troppet op til en kronik i Wall Street Journal i dag med overskriften, »De brodne argumenter for en Ny Glass-Steagall«, som lægger ud med et voldsomt angreb mod præsident Trumps chefrådgiver, Gary Cohn, for at støtte en Glass-Steagall opdeling af investeringsbanker og kommercielle banker.

»Dette er dybt skuffende«, klynker de, efterfulgt af et højtravende opspind om, hvordan »diversificering« af både kommercielle banker og investeringsbanker (dvs., ved at slå dem sammen), har skabt det nu »stabiliserede« banksystem, som en påberåbelse imod Glass-Steagall.

Sådanne desperate skrig fylder nu i bogstavelig forstand finanspressen hver dag. Det må antages, at de er udmærket klar over, at virksomhedernes og selskabernes gældsboble i USA nu er væsentligt større, end boblen på ejendomsmarkedet var forud for krakket 2008, og som nu nærmer sig \$14 billion,

sammenlignet med \$11 billion og lidt småpenge, for huslånsboblen. Tidligere adm. direktør i Goldman Sachs, Nomi Prins, forfatter til *Alle the Presidents Bankers*, sagde til EIR under et interview for nylig, at gældsboblen i foretagenderne nu er langt større end ejendomsboblen, der var gnisten til kollapset i 2008, og nu er vokset med 75 % i løbet af det seneste årti til næsten \$14 billion, og som næsten med sikkerhed vil eksplodere inden årets udgang. Selv IMF advarede forgangne weekend om, at en væsentlig stigning i rentesatserne kunne fremprovokere et kollaps i 20 % af de amerikanske foretagender. Der er panik i luften, og en løsning såsom Glass-Steagall ville betyde, at spekulanterne på Wall Street endelig langt om længe ville blive nødt til at finde sig en nyttig beskæftigelse, snarere end at få endnu en bailout, betalt af skatteborgerne, og samtidig ville den nyttige, kommercielle banksektor blive bevaret for atter at finansiere realøkonomien.

Men, for at redde USA's økonomi, må præsidenten også tilslutte sig den Nye Silkevej, nu, helst ved at deltage i Forum for Ét bælt, en vej (OBOR), som afholdes i Beijing 14.-15. maj. Den kinesiske ambassadør til USA, Cui Tiankai, fornyede den invitation, som præsident Xi Jinping udstedte under sit besøg med Trump, til, at USA's præsident kunne besøge Kina, og til, at USA kunne deltage i Bælt & Vej. China Daily citerede i sin rapport om ambassadør Cuis invitation Helga Zepp-LaRouche, der i sin tale ved Schiller Instituttets Forum den 13.-14. april i New York, med titlen, »Amerikansk-kinesisk samarbejde om Bælt & Vej-initiativet«, sagde, »Samarbejde om Bælt & Vej kunne bruge kinesernes erfaring til at opbygge USA's infrastruktur«, og at Trump kunne blive »en af de største præsidenter i USA's historie«, hvis han går sammen med Kina og andre nationer i Bælt & Vej-initiativet.

EIR opfordrer vore læsere til at se og cirkulere nedenstående, 35 minutter lange opsummeringsvideo, som giver et overblik over denne ekstraordinære Schiller Institut-konference,

inklusive præsentationerne fra Kina og Rusland, fra højtplacerede personer inden for diplomatiet.

I hele verden finder der optaktsmøder til Bælt & Vej Forum sted – alene i løbet af de seneste 48 timer i Polen, Ukraine, Etiopien, Kasakhstan og Pakistan. Kansler Merkel har meddelt, at Tyskland vil sende sin økonomiminister, og den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, som deltager i Forum for Oldtidscivilisationer i Athen, Grækenland, har inviteret sin egyptiske modpart og andre til at deltage.

Verden står stadig og vakler alt for tæt på en mulig global krig, som udløses af Det britiske Imperiums dinosaurer, der desperat forsøger at bevare deres opdeling af verden i fjendtlige lejre, Øst og Vest, ved at forhindre præsident Trumps erklærede hensigt om at være venner med både Kina og Rusland som grundlaget for globalt samarbejde og global udvikling. Det er et stærkt og presserende valg – udvikling og globalt samarbejde, eller global krig.

Titelbillede: Bemærk: Denne grafik fra 2015 er en smule forældet, men viser stadig nogle af de væsentligste zoner for økonomisk aktivitet fra Kinas initiativ Ét Bælt, én Vej. Grafik fra merics.org.

Hvad kan du gøre for menneskeheden?

Leder fra LaRouchePAC, 17. marts, 2017 – Det værste, der kan ske for et bankerot og dekadent imperium, hvis fortsatte magt afhænger af formbarheden hos befolkningen, som er beregnet at skulle være dets offer, er, at folk begynder at afsløre deres

bluff. Dette er, til stor fortrydelse i City of London og på Wall Street, en afgørende proces, der er i gang over hele planeten.

Den kinesiske regering er, f.eks., i færd med at feje dem til side, der opfordrer til konfrontation mellem USA og Kina, og erklærer i stedet, at der er »lyse udsigter for et samarbejde mellem Kina og USA« samtidig med, at de minder verden om, at »Kina fortsat vil være en vigtig motor for verdens vækst«, som premierminister Li Keqiang udtalte den 15. marts. Et møde mellem præsidenterne Xi Jinping og Donald Trump forventes nu afholdt i begyndelsen af april.

Rusland går heller ikke med på Londons »skal vi to, du og ham, slås«-spil. Russiske topanalytikere afviser den seneste videoprovokation fra CNN imod Vladimir Putin ved at bemærke, at »Vesten forsøger nu at bruge den sidste chance, der stadig eksisterer, før Putin møder Trump, for at dæmonisere den russiske præsidents person«.

Og internt i USA finder der en voksende gæringsproces sted i befolkningen og blandt politiske personer, i den gruppe, der har fået nok af Wall Street og deres marionetter i Washington, og som i stedet ligger på linje med Lyndon LaRouches politiske krav om en tilbagevenden til FDR's Glass/Steagall-lov og udviklingen af avancerede, videnskabelige missioner for menneskeheden, såsom fusionskraft og udforskning af rummet – sammen med de andre elementer i LaRouches Fire Love.

I dag responderede Lyndon LaRouche til Wall Streets insisteren på at sabotere Glass-Steagall, og på at lukke de få kernekraftværker, der stadig måtte være i drift i USA. »Dette er en total, idiotisk fejltagelse«, udtalte han. »Vi må absolut bekæmpe det her, og vinde; man kan ikke opretholde realøkonomien uden denne beskyttelse«, den beskyttelse, der tilvejebringes af kernekraft og andre, avancerede, videnskabelige kapaciteter.

LaRouche fremsatte krav til sine medarbejdere om at lancere et nationalt mobiliseringsfremstød for at fremme en respons til disse spørgsmål i befolkningen: Det er et spørgsmål om en handling, der må udføres. Han udtalte, at den store, tysk-amerikanske rumfartspioner Krafft Ehrickes liv og arbejde – Ehricke, der byggede Saturnraketten, der bragte USA til Månen – bør bruges i denne henseende, fordi det er et aktuelt spørgsmål, der peger på den form for forbedringer, som behøves. Ehricke var en dyrebar person, et menneske, der gik hele vejen for at præstere resultater. Ved at støtte mindet om, hvad han har gjort for nationen, og for verden, kan vi stille følgende spørgsmål til vore amerikanske medborgere:

Hvad kan du gøre for menneskeheden? Ikke kun for de umiddelbare, politiske hensigter, men, hvad kan du gøre for deres intellekt?

Foto: Saturn V-raketten blev brugt til at sende astronauter til Månen. (NASA)

Hackerangreb: Pearl Harbor eller Watergate?

Eneret på fortolkning, eller sandheden?

Af Helga Zepp-LaRouche

De neoliberale og neokonservative på begge sider Atlanten opfører sig ligesom børn, der holder sig for øjnene og således mener, de er usynlige. I hele verden taler man om, at etablisementets model, der udelukkende kun har sin egen

fordel på sinde, på bekostning af det almene vel, er mislykket.

Donald Trump, der vist ikke er perfekt og endnu har at bevise, at den tillid, der blev ham vist, var berettiget, og i hvis administration der lurer alle mulige ubåde, blev valgt, fordi den del af Amerika, som det neoliberale establishment havde afskrevet, havde fået absolut nok af de evige krige, som i løbet af 15 år har kostet seks billioner dollar, har ødelagt utallige soldater og deres familier rent psykologisk og efterladt dem uden midler; har fået nok af »redningspakker« til Wall Street, af narkoepidemi i USA og af et liv uden nogen fremtid.

11. marts, 2017 – Endnu seks uger efter præsident Trumps embedstiltrædelse har det neoliberale establishment stadig ikke affundet sig med resultatet af et demokratisk valg i USA; de neoliberale mainstream-medier overbyder hinanden i deres totalt ubegrundede kampagne for, at russiske hackerangreb skulle have hjulpet Trump til sejr.

I virkeligheden drejer det sig om noget ganske andet: For det første har Trump lovet, og er fast besluttet på, at gøre en ende på den britiske imperiepolitik med endeløse krige i Mellemøsten, og i stedet etablere relationer med Rusland og Kina på et fornuftigt grundlag. Og for det andet sker alt dette på et bagtæppe, hvor det transatlantiske finanssystem kan bryde sammen, hvad øjeblik, det skal være, og hvor Trump, iflg. pressetalsmand Sean Spicer, fastholder sin hensigt om at gennemføre Glass/Steagall-bankopdelingssystemet, hvad der virker som en rød klud på City of London og Wall Street.

Washington Post og New York Times gentager dagligt »narrativen« om et angiveligt 'Ruslandsgate', og NYT-skribent Thomas L. Friedman hentede endda massemediernes svar på »Tykke Berta« frem og sammenlignede det angivelige, russiske hackerangreb med »Pearl Harbor« (det japanske angreb, der resulterede i USA's indtræden i Anden Verdenskrig) og med »11.

september«; hermed skulle Rusland have ramt »selve hjertet af demokratiet«.

Men hvori består egentlig det indhold, som første runde af Wikileaks-offentliggørelserne af disse e-mails bragte for dagen? Det blev bragt frem for dagens lys, at det Demokratiske Partis ledelse massivt manipulerede valgprocessen til fordel for Hillary Clinton og imod Bernie Sanders. Og for det andet, så offentliggjorde Wikileaks den tale, som Hillary Clinton havde holdt for bankierer på Wall Street, hvori hun gjorde det entydigt klart, at hun som præsident ville forsvare Wall Streets interesser. Robert Parry, den undersøgende journalist, der bl.a. erhvervede sig et uangribeligt ry for sin afsløring af Iran-kontra-skandalen, påpeger i sin seneste artikel, »Politikken bag Ruslandsgate«, at det næppe er forståeligt, hvordan det skulle ramme »demokratiets hjerte«, når den amerikanske befolkning får hjælp til deres ret til at blive informeret om disse afgørende kendsgerninger om en kandidat til præsidentembedet.

Netop, som heksejagten imod Trump og flere af hans regeringsmedlemmer og rådgivere havde nået et nyt højdepunkt, begyndte Wikileaks på en ny runde af offentliggørelser af informationer, der endda overgår Edward Snowdens afsløringer. Indholdet af disse afsløringer refererer til den totale udspionering, som, udover NSA, nu også sker gennem CIA (og den britiske efterretningstjeneste GCHQ) over for hele verden, ved at bruge Smartphones, tablets, computere, Smart-TV og andet elektronisk udstyr. Det drejer sig her om et retssikkerhedsbrud uden fortilfælde, som blot endnu ikke har ført til en storm af indignation, mens denne lækkerbiskens langsomt steger på panden. Det er nemlig strengt forbudt for CIA at gennemføre operationer internt i USA imod landets egen befolkning. Denne gang hørte man ikke engang et spagfærdigt »udspionering mellem venner – det går slet ikke« fra fru Merkel.

Men en del af disse nye Wikileaks-afsløringer viste desuden,

at CIA råder over de tekniske muligheder for at bemægtige sig udenlandsk, elektronisk udstyr og under falsk flag tilsyneladende udføre hacking og andre operationer, så det legitime spørgsmål opstår, om dette angivelige russiske hackerangreb måske ikke var blevet udført i Langley, Virginia, CIA's hovedkvarter? Eller måske i USA's konsulat i Frankfurt, Tyskland, der er blevet identificeret som den sekundære operationsbase for den slags aktiviteter i Europa, Kina og Mellemøsten? Netop det faktum, at der dukkede kyrilliske bogstaver og russiske navne op i nogle af hackeroperationerne, rejser spørgsmålet om operationer »under falsk flag«, da de yderst erfarne hackere vel næppe kan være så dumme at lægge deres visitkort på tabletten.

Med disse offentliggørelser har situationen i USA ændret sig. Nu er Trump-teamets angivelige forbindelse med Rusland ikke længere det eneste fokuspunkt, men derimod spørgsmålet om, hvem, der er ansvarlig for disse »leaks«, den ulovlige videreformidling af informationer om samtaler mellem Trump-medarbejdere med f.eks. den russiske ambassadør Kiseljak, som medarbejderne, i fuld overensstemmelse med deres hverv som senator eller medlem af overgangsteamet har ført. Det senatsudvalg, der undersøger disse spørgsmål, under ledelse af senator Grassley, indsamler nu oplysninger i begge retninger – altså ikke kun om den angivelige kontakt mellem Trumps team og russiske institutioner, men frem for alt også, hvor disse illegale, utætte steder i efterretningstjenesten findes.

I mellemtiden udtaler tidligere medlemmer af efterretningstjenesten sig nu offentligt, som f.eks. William Binney, en af udviklerne af det globale NSA-overvågningssystem – altså en af topeksperterne på dette område og nuværende whistleblower, som Edward Snowden – og som fordømmer CIA's metoder som værende absolut forfatningsstridige. Disse praksisser betyder en total korrumpning af retssystemet, og USA skulle nu være en politistat og være betænkelig tæt på at være en totalitærstat, iflg. Binney.

Det kunne vise sig, at det på ingen måde var historien om den angivelige russiske hacking af det Demokratiske Partis e-mails, der som følge skulle have hjulpet Trump til sejren, som var »Pearl Harbor-begivenheden«, men at Trumps mangeårige ven Roger Stone derimod har ret i sin analyse: Stone, der efter sin tid som medarbejder i Nixon-regeringen har været aktiv i diverse Republikanske valgkampe og administrationer, siger, som et samtidigt vidne til den skandale, der afsluttede Nixons karriere, at den aktuelle affære er en skandale, der fuldstændig sætter Watergate i skyggen. Det drejer sig, iflg. ham, om den alvorligste overtrædelse af loven og den offentlige moral i USA's historie.

Med hensyn til det spørgsmål, der nu er blevet relevant – nemlig, hvem der har forordnet, at overvågningen af Trump skulle ske gennem en anmodning fra den såkaldte FISA-domstol (en specialdomstol, der er ansvarlig for forsvar mod spionage), – understregede Stone, at det var usandsynligt, at dette skulle være sket uden Obamas indgriben. I Nixons tilfælde var det sådan, at denne faktisk ikke på forhånd vidste noget om indbruddet i Watergate-hotellet, men alligevel sluttelig måtte påtage sig ansvaret for det. Det er nu, iflg. Stone, blot et spørgsmål om tid, hvornår Obama, den tidligere forsvarsminister og cheferne for CIA og FBI må vidne for en Grand Jury (der har beføjelse til at afgøre, om der skal rejses tiltale, men ikke til at fælde dom), og hele affæren kunne muligvis blive til den største skandale i amerikansk historie. Spørgsmålet vil meget snart blive, hvad Obama vidste, og hvornår.

De neoliberale og neokonservative på begge sider Atlanten opfører sig ligesom børn, der holder sig for øjnene og således mener, de er usynlige. I hele verden taler man om, at etablisementets model, der udelukkende kun har sin egen fordel på sinde, på bekostning af det almene vel, er mislykket.

Donald Trump, der vist ikke er perfekt og endnu har at bevise,

at den tillid, der blev ham vist, var berettiget, og i hvis administration der lurer alle mulige ubåde, blev valgt, fordi den del af Amerika, som det neoliberale establishment havde afskrevet, havde fået absolut nok af de evige krige, som i løbet af 15 år har kostet seks billioner dollar, har ødelagt utallige soldater og deres familier rent psykologisk og efterladt dem uden midler; har fået nok af »redningspakker« til Wall Street, af narkoepidemi i USA og af et liv uden nogen fremtid.

De arrogante og stædige kommentatorer i Europa skulle som eksempel for sig selv tage, hvordan den strategiske forandring i andre dele af verden bliver realiseret. Den 7. marts understregede den kinesiske udenrigsminister Wang Yi atter, at det er Kinas mål, gennem samarbejdet med USA, Rusland og Kina, at stabilisere situationen i verden og derudover fremme en global, økonomisk, teknologisk og videnskabelig udvikling. De moderne infrastrukturprojekter, som Kina allerede har initieret i 60 nationer langs den Nye Silkevej, tilbyder en platform for de mest strålende udsigter for hele verden, hvis de vigtigste nationer går sammen om det. Initiativet til den Nye Silkevej kom fra Kina; men det tilhører hele verden, og dets fordele skal komme alle nationer til gode.

Det er ganske vist ikke så enkelt for folk i Tyskland at danne sig et klart billede, i betragtning af de totalt ensrettede mainstream-medier og deres hysteriske anti-Trump-kampagne, dæmoniseringen af Putin og de udbredte, negative rapporter om Kina. Men én ting bør stå klart gennem den enkeltes egen refleksion: Denne verdens problemer kan kun løses, hvis USA, Rusland og Kina arbejder sammen. Og kun de politiske kræfter i Tyskland, som tilslutter sig disse perspektiver, fortjener at blive støttet.

Tyskland har en fantastisk mulighed for at bidrage med sin store, kulturelle og videnskabelige tradition til skabelsen af det Nye Paradigme med samarbejde mellem alle verdens nationer omkring opbygningen af den Nye Silkevej. Lad ikke

massemediernes »narrativer« spærre vejen for os.

Obamas organisation ønsker et nyt kup à la Ukraine, men nu, i USA

Leder fra LaRouchePAC, 20. februar, 2017 – Medlemmer af begge Kongressens huse talte i denne uge offentligt imod amerikanske diplomater, udnævnt af Obama, og George Soros-organisationer, der handler i samråd for at vælte Makedoniens valgte regering. Men et par stykker af dem er begyndt at få mistanke om, at Obama og Soros også har planer om at vælte USA's valgte regering. Som *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, i dag karakteriserede det, »De [Obama og de Soros-finansierede grupper] er faktisk i færd med at begå en form for selvmord og truer med at dræbe denne nation.«

Alt imens Obama selv helt utroligt bombarderer amerikanere med robocalls, der angriber præsident Trump *netop nu*, og opmuntrer til protester og demonstrationer imod præsidenten; så organiserer Obamas »*Organizing for Action*« og dets nationale netværk disse demonstrationer og styrkeopvisninger ved offentlige delstats-kongresmøder. Dette er Obamas personlige støtte- og finansieringsnetværk; selv mange Demokratiske delstatsformænd i hele landet siger, de ikke har noget med det at gøre.

Nationsdræberen George Soros finansierer, sammen med et par milliardærer fra *Democratic Alliance*, hver gadeprotest og større demonstration.

Oversiddere fra Obamas administration i sikkerhedsstillinger,

fra den tidligere fungerende justitsminister til NSA, leverer hele rækker af vilde historier og lækker meget hemmelige dokumenter til en medskyldig presse, hvor de forsøger at sætte en rigsret i gang imod præsident Trump, eller det, der er værre.

De mislykkede magter i EU's bureaukrati og elite – som elskede Obama – kræver hysterisk, at præsident Trump enten neutraliseres, fjernes eller endda dræbes, som førende »seniorjournalister« i både U.K. og Tyskland åbenlyst har diskuteret.

EIR vil dokumentere dette fuldstændigt i et dossier, der udgives i denne uge, og som viser, at Obamas og Soros' plan er at gentage den anti-russiske »Maidan«-afsættelse fra 2014 af Ukraines regering, ved at vælte Trump. Og med det samme mål: en krigskonfrontation med Putins Rusland.

Som præsidenten selv sagde i fredags i Florida, så er dette angreb for den globale elite, centreret i London og Wall Street, og som blev planetens dominerende magt i »globaliseringens« og »afindustrialiseringens« æra. Denne elite nægter totalt at acceptere, at flere successive nationer stemmer dem ud. Trump mener, at »nationalstaten fortsat er den bedste model for menneskers lykke«; og ønsker samarbejde mellem USA og Rusland, og Kina, som førende nationer.

Obamas organisation må ødelægges, for den kunne atter engang anbringe verden i hans »evindelig krigsførelse«, og atter engang på randen af verdenskrig. Som LaRouche udtrykker det, så er Trumps planer foreløbig stærkere end hans handlinger, men han er en potentielt konstruktiv præsident, og hans rolle er afgørende.

Ødelæg Obamas organisation med *EIR's* dossier, og ved at intensivere mobiliseringen for Glass-Steagall og tværpolitiske aktioner for produktive arbejdspladser og produktivitet.

Hold George Soros' allierede Steven Mnuchin væk fra Trumps Finansministerium!

Leder fra LaRouchePAC, 25. januar, 2017 – George Soros, mangeårig agent for den britiske indflydelse, mega-spekulant og ødelægger af nationer, er den selvudnævnte, førende finansmagt, der står bag det politiske fremstød for at ødelægge Donald Trumps præsidentskab, eller endda bringe det til fald. Han var også den førende, for ikke at sige den primære, sponsor af Barack Obamas adkomst til præsidentskabet. Det er en fatal fejltagelse, at én af George Soros' mangeårige medarbejdere, partnere og medinvestorer, Steven Mnuchin, nu måske bliver præsident Trumps finansminister!

Soros – som allerede har støttet en masse-march på Washington imod Trump, og som støtter et »forfatningsmæssigt« sagsanlæg, der intet som helst har på sig, i et forsøg på at stille ham for en rigsret – har ansat eller arbejdet sammen med den udpegede finansminister Steven Mnuchin omkring finansielle spekulationer i næsten 15 år. I Davos, Schweiz, sagde Soros: »Personligt er jeg overbevist om, at han [Trump] vil mislykkes ... jeg ønsker, at han vil mislykkes.«

En godkendelse af Mnuchin truer med at ødelægge præsident Trumps løfte om at genopbygge USA's økonomi.

Donald Trumps administration vandt det amerikanske folks støtte med kampagneløfter om at modernisere Amerikas infrastruktur og bygge højhastighedsjernbaner, moderne havne og teknologisk avanceret vareproduktion. Dette indebærer, at Amerika atter får et rumprogram som Kina og Rusland har det,

og som ville forøge den amerikanske økonomis produktivitet, ligesom JFK's »Moonshot« gjorde i 1969. USA og verden har brug for term nuklear fusionskraft – den energi, der udgør Solens kraft, og som udleder simpel H₂O som sit biprodukt – som energikilde til at udføre udforskning af andre himmellegemer.

En Steven Mnuchin i Finansministeriet vil ikke lade dette ske; han er modstander af en genindførelse af Glass/Steagall-loven, som Trump lovede »for atter at få kredit til at strømme til små foretagender«; han investerer sammen med spekulanten Soros, der bringer regeringer til fald gennem finansiell manipulation og ved at finansiere »farvede revolutioner«.

Mnuchin har været politisk og finansiell fælle til George Soros siden i hvert fald 2002. Efter 12 år hos Goldman Sachs – tænk på pro-Wall Street finansministre som Robert Rubin (1995-99) og Hank Paulson (2006-09) – blev Mnuchin rekrutteret af George Soros til at køre det Soros-støttede SFM Capital, der blev etableret for at købe »højrisiko-værdipapirer«. Mnuchin arbejdede også for Soros Fund Management. Støttet af Soros stiftede han Dune Capital Management med tidligere kolleger fra Goldman Sachs.

Nathan Vardi skrev i *Forbes*-magasinet den 22. juli, 2014: »Et hold, bestående af nogle af Wall Streets største navne og partner i Goldman Sachs, Steve Mnuchin, der var dets adm. dir., står til at indkassere en stor gevinst ved salget af One West Bank til CIT-gruppen for \$3,4 mia.« Dette »hold« af hedgefonds var Soros Capital Management og seks andre funds, der købte Indy May og gjorde Mnuchin til adm. dir. af det omdøbte One West.

»I 2009«, fortsatte Vardi, »opkøbte gruppen aktiverne i det tidligere Indy May fra FDIC (USA's Statens Indskudsgarantifond), der havde overtaget dets aktiver. Gruppen betalte \$1,55 mia. for banken, der var i vanskeligheder i finanskrisen, og det skatteborgerfinansierede FDIC gik ind på at dele tabene på en låneportefølje. Mnuchins

gruppe købte Indy Mac Bank, der udsatte titusinder af husejere, for \$1,55 mia.; ændrede navnet til One West Bank og solgte den til CIT-gruppen for \$3,4 mia. i juli 2014. Soros Management var gået i partnerskab med seks andre hedgefunds for at erhverve Indy Mac.«

Soros-Mnuchin-forbindelsen var så vedvarende, at en finans-website, ZeroHedge, den 11. nov., umiddelbart efter valget af Donald Trump, skrev, at »medarbejder ved Soros Fund Management, Steven Mnuchin«, var ved at blive kørt i stilling til noget større i Trump-administrationen.

Den generelle finanskrisen og krisen på ejendomsmarkedet i 2008 kunne aldrig være sket, hvis Glass/Steagall-loven af 1933 ikke var blevet ophævet af agenter for Wall Street-spekulanter. Man ville ikke have haft nogen bailout (statslig bankredning) af spekulanter. I sin valgkampagne støttede præsident Trump og det Republikanske partiprogram genindførelsen af Glass-Steagall. Men, da Mnuchin var til godkendelses-høring i Senatets Finanskomite, sagde han til senator Maria Cantwell (D-WA), at han ikke støttede, og ikke ville støtte, genindførelsen af Glass/Steagall-loven af 1933. Der findes ingen anden Glass-Steagall at støtte, til trods for, at Mnuchin forsøgte at opfinde én.

George Soros mener, og håber, at præsident Donald Trump vil mislykkes. I et videointerview fra Davos Økonomiske Verdensforum den 19. jan., 2017, sagde Soros til *Bloombergs* Francine Laqua: »Personligt er jeg overbevist om, at han [Trump] vil mislykkes; ikke pga. folk som mig, der gerne ser ham mislykkes, men fordi de ideer, han ledes af, er iboende selvmodsigende. Disse selvmodsigelser er allerede inkorporeret i hans rådgivere ... og i hans regeringskabinet. Man vil derfor se, at de forskellige etableringer bekæmper hinanden og forårsager et meget uforudsigeligt resultat ... uforudsigelighed er en fjende på lang sigt.«

Men, bortset fra blot Soros, så ønsker London at få kontrollen

over Trump-præsidentskabet og ændre det tilbage til Obamas krigskonfrontationer mod Rusland OG Kina, og til »globalisering«. Soros' mand er Londons og Wall Streets mand. Han må holdes ude af Finansministeriet.

Foto: Et fatalt triumvirat i den amerikanske regering: Præsident Donald Trump, der i sin valgkampagne har aflagt løfte over for amerikanerne om at genindføre Glass-Steagall, omgivet af den (måske) nye finansminister, Steven Mnuchin (højre) og dennes mangeårige partner ud i spekulationsforretninger', den globale storspekulant, George Soros.

Nu er det tid – Ødelæg Det britiske Imperium én gang for alle!

Leder fra LaRouchePAC, 24. januar, 2017 – Der er mange, der i løbet af de seneste 50 år har sat spørgsmålstegn ved Lyndon LaRouches advarsel om, at Det britiske Imperium stadig var i live, og stadig var helliget til at knuse Alexander Hamiltons, John Quincy Adams', Abraham Lincolns og Franklin Roosevelts Amerikanske System. Men i dag har denne tvivl bevist sin store tåbelighed, med City of Londons og Det britiske Monarkis imperieherrer, der stolt har erklæret, at deres hensigt er at ødelægge enhver bestræbelse på at genrejse Det amerikanske System i deres tidligere koloni.

Obama-årene har vist sig at være Det britiske Systems totale overtagelse af den amerikanske regering. Briternes »frihandelsmodel«, som Amerikas grundlæggende fædre havde udkæmpet en revolution for at undslippe, var lykkedes med at fjerne alle Franklin Roosevelts regler og begrænsninger af

Wall Street, der således har skabt en spekulativ boble i megabillion-klassen. Den britiske opiumskrig mod Kina blev i ondskab overgået af briternes og Wall Street-bankernes »Dope, Inc.«, der har skabt den værste narkoepidemi i USA's historie, alt imens Obama nægtede at fængsle de ansvarlige bankierer for hverken finanssammenbruddet eller narkopenge-hvidvaskningen og åbenlyst promoverede legalisering af narkotiske stoffer. Industri blev nedtaget under dække af »frihandel« og den svindel, at kulstoffer ødelagde planeten, alt sammen sponsoreret af Prins Philips Verdensnaturfonden og relaterede grønne fanatikere. Udforskning af rummet og videnskabelig udvikling af kernekraft og fusionskraft blev ødelagt under den samme, britiske imperiemodel for tvungen tilbageståenhed. Evindelige kolonikrige er blevet ført mod nationer, der ikke udgjorde nogen trussel mod USA, men som stod Rusland eller Kina for nær, med anvendelse af britisk/saudisk-finansierede terrornetværk til at fjerne regeringer ved magt. Obama og hans britiske sponsorer forberedte krig med Rusland og Kina med en enorm militær inddæmning af begge eurasiske nationer.

Truslen mod denne britiske kontrol over USA, repræsenteret af Obama/Hillary-ondskabens nederlag i november, har nu tvunget briterne til at komme åbent ud og være villige til at dræbe for at standse enhver chance for, at Trump-administrationen genopretter fornuft. De må stoppes, og Det britiske System må ødelægges, hvis civilisationen skal overleve denne krise.

Se på de seneste par måneder:

* Man ved nu, at hele den hysteriske kampagne for at portrættere Donald Trump som et russisk værktøj blev kørt af MI6-agenten Christopher Steele, der fabrikerede et dokument så absurd, at selv de britiske aktiver internt i det amerikanske efterretningssamfund ikke kunne bekræfte noget af det på trods af den kendsgerning, at de lakkede det til offentligheden.

* The London Spectator offentliggjorde den 21. jan. en artikel af en journalist fra BBC, Paul Wood, med titlen, »Will Donald

Trump be assassinated, ousted in a coup or just impeached?« (Vil Donald Trump blive myrdet, afsat ved et kup eller blot afsat ved en rigsret?) Man bør erindre sig, at amerikanske præsidenter, der er gået op imod Det britiske Imperium, har en 'tradition' for at blive myrdet, af briterne, i hele USA's historie – Lincoln, Garfield, McKinley og Kennedy.

* Et sagsanlæg er blevet anlagt i New York, som anklager præsident Trump for overtrædelse af Forfatningen ved at eje hoteller, der lejlighedsvis modtager udenlandske regeringsfolk som gæster, hvilket angiveligt skulle være det samme som bestikkelser og betalinger til præsidenten. Sagen er anlagt af »Citizens for Responsibility and Ethics in Washington« (Borgere for ansvarlighed og etik i Washington), en gruppe, der er stiftet af det berygtede britiske aktiv George Soros, verdens førende sponsor for legalisering af narkotiske stoffer, eutanasi, 'farvede revolutioner' og operationer mod den russiske og kinesiske regering.

På trods af Soros' kampagne imod Trump, som han kaldte for en »diktator in spe«, er en medarbejder til Soros, Steven Mnuchin, blevet valgt som Trumps finansminister. Mnuchin arbejdede i to hedgefunds, der var svært finansieret af Soros, og arbejdede på et tidspunkt direkte for Soros Fund Management. I sin godkendelseshøring (i Senatet) erklærede Mnuchin ligeud, at han og Trump ikke ville støtte genindførelsen af Glass-Steagall, på trods af det faktum, at Trump havde lovet at genindføre Glass-Steagall under sin kampagne. I 2012 informerede det Britiske Udenrigsministerium en amerikansk økonom, der besøgte City of London, at vedtagelse af Glass/Steagall-loven, som på det tidspunkt var fremstillet som lovforslag i Kongressen, primært takket være udstrakt mobilisering af LaRouchePAC, var en *casus belli*, en begrundelse for krig.

Denne krig er nu i gang. Muligheden for, at den nye, amerikanske administration vil afvise Det britiske System til fordel for Glass-Steagall, samarbejde med Rusland om

bekæmpelse af terrorisme snarere end at vælte suveræne regeringer og gå sammen med Kina omkring Den Nye Silkevejs udvikling af hele verden, er ikke sikker, men afgjort til stede. Det, der kræves, er, at det amerikanske folk mobiliseres til at erkende Det britiske Systems ondskab og knuse det, og således beskytte Trump og nationen mod det angreb mod menneskeheden, der nu finder sted på vegne af et desperat Britisk Imperium. Nu er det tid.

Vi må mobilisere det amerikanske folk til at genoplive ånden fra Uafhængighedskrigen mod Det britiske Imperium, og fra Lincolns forsvar af Unionen, og fra FDR imod Wall Street. Det kan gøres; men vi må vække de bedste traditioner i hele Amerikas historie. Vi behøver dig.

Foto: Franklin Delano Roosevelt Mindesmærket i Washington, D.C., dedikeret til FDR's minde, USA's 32. præsident, den 2. maj 1997 af præsident Bill Clinton – ca. 2 år før FDR's Glass/Steagall-lov, som han indførte i 1933, af samme Bill Clinton blev ophævet i 1999.

Man skulle mene, at det bedste mindesmærke for FDR består i nu, som en presserende nødvendighed, at genindføre Glass/Steagall-loven – før finanssystemet bryder sammen.